

இந்துக்கூரல்

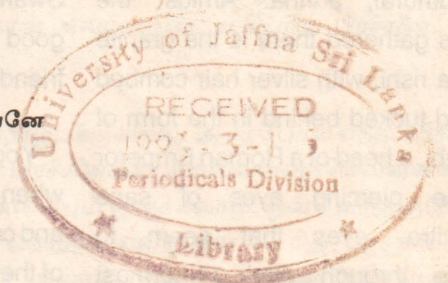
HINDU VOICE

கூரல் 1 ஒலி 1

ஆங்கீரசு புரட்டாதி

OCTOBER 1992 Vol 1 No 1

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந்துள்ளது எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைத்தேன் நீயலாற் பிறிதும்ற் நினைமை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றும் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றும்நீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை யாருன்னை அறியகிற் பாரே.
திருச்சிற்றம்பலம்

Messages of Goodwill

**Srimath Swami
Atmaghanananda Maharaj
Ramakrishna Mission, Colombo**

It is really a happy news that the Hindu Council of Sri Lanka is venturing on a new and very much needed project of bringing out a Newspaper called 'Hindu Voice', with a view to enlighten the Hindus all over the world, on issues related to their life and religion, and also to bring them together into one family.

Hinduism is an ancient religion, founded on certain eternal truths and not on personalities. These truths are universal in their outlook, cutting across differences of race, religion and nationality and ready to shelter anyone and everyone. Hinduism is the only religion which has the large heart and boldness to say "As many faiths, so many paths." It is the only religion which respects and accepts other religions of the world. It does not possess the foolish struggle of little minds to bring by force, everyone into its fold. It is also the only religion which has been blessed with the birth of countless saints and philosophers in its fold, from time to time who have enriched it with their rich knowledge and experience of the eternal truths of religion.

Today, when the material world is threatening to swallow whatever is good in religion, with its fast spreading evils of base feelings and ideas, it is our bounden duty to enlighten our younger generation with the abiding and saving and strength giving truths of our religion and inspire them with the lofty ideals of universal love and brotherhood.

"Holiness, purity and charity are not the exclusive possessions of any Church in the world, and that every system has produced men and women of the most exalted character. In the face of this evidence if anybody dreams of

(Continued on page 5)

**Deshamanya S. Sharvananda
Governor, Western Province**

I consider it a privilege to be able to send a message to this journal on Hinduism.

All religions, creeds and systems that originated on the Indian sub continent are Hindu. But the nomenclature is not native or indigenous, it is Western. Our forefathers called their mode of life Sanathana Dharma the timeless path or way. The timeless path is different from the codes of conduct and social mores and institutions determined by the temporally limited socio cultural milieu. Many paths or ways get inextricably entangled or intertwined with the temporally constrained social mores and institutions and codes of conduct and thus get progressively out of tune with the world which is always changing and, as well, come into conflict with Science.

The Hindu religion has always kept the eternal, timeless, way and its social mores and institutions apart. It has always remained universal spatially as well as temporally. The eternal way does not change but its socio cultural trappings change. It has no dogma. It shows the way for one to be in harmony with oneself and with the universe, whatever the changing condition be. If one is in harmony with oneself, one is, as well in harmony with the universe. This is the essence of the Upanisadic teachings "so aham" "aham bhramasmi" "tat tvam asi", "ayam Atma Brahman" and so on. Our Saivite saint Thirugnanasambandar, said the same thing when he said 'your devotees bow to you as the faultless and the faulty thou art the faults thou art the virtues' etc. Such a religion cannot be proselytising. Proselytisation is against the very grain of such a religion which is the epitome of harmony. Our religion abhors proselytisation and would resist it.

**Hon P. P. Devaraj
Minister of State for
Hindu Religious & Cultural Affairs**

My congratulation and best wishes go to the Hindu Council of Sri Lanka on the occasion of the release of the first issue of their journal, 'Hindu Voice'. It is significant that the first issue will be brought out on Vijayadasami day, the day observed by the Hindus as the triumph of good over evil.

I understand that 'Hindu Voice' will also provide a forum for Hindus to exchange their various points of view and arrive at a consensus as to how Hindus should react to the far reaching changes taking place in many fields.

In a world full of diverse communities and beliefs, Hinduism's universal approach that there are various paths to salvation helps in bringing about unity in diversity. I believe the journal, 'Hindu Voice' will be useful not only for the Hindus but for humanity in general.

The very essence of its teaching is co-existence of alternate paths without trespass.

In a world rife with conflicts between the rulers and the ruled, between the oppressors and the oppressed, between the exploiters and the exploited, the potential of the way of harmony, the timeless eternal path that Hinduism is to contribute to peace, harmony, prosperity, contentment and happiness, cannot be exaggerated. This journal undertakes to propagate that eternal message, the Sanathana Dharma. It is our duty to pray for the blessings of the Almighty for this venture and contribute our mite as well.

**Mr. Yogendra Duraiswamy
President, Hindu
Council of Sri Lanka**

"Stand up, be bold, be strong, take the whole responsibility on your own shoulders, and know that you are the creator of your own destiny. All the strength and succour you want is within yourselves. Therefore, make your own future" was the clarion call of Swami Vivekananda. At a time when an internecine conflict is slowly bleeding to death the peoples of Sri Lanka, at a time when momentous changes are taking place in our region and the world, the Hindus of Sri Lanka must organise themselves to meet the new challenges and work towards the creation of mutual trust and understanding, of peace and justice among the various peoples.

The eminent philosopher—President of India, Dr. Sarvapalli Radhakrishnan, described Hinduism as "a movement not a position, a process not a result, a growing tradition and not a fixed revelation." Hinduism, the mother of all religions, is vibrant even today because its universal tenets are applicable to all times and adaptable to changing circumstances. Boden Professor of Sanskrit at Oxford Sir Monier-Williams, reiterated a characteristic of Hinduism as "its receptivity and all comprehensiveness. It claims to be the one religion of humanity, of human nature, of the entire world. It cares not to oppose the progress of any other system. For it has no difficulty in including all other religions within its all embracing arms and ever widening fold." Fortified with these noble Hindu values of receptivity, tolerance and universal brotherhood, we shall endeavour to work towards the creation of a new world order based on peace, equality and justice.

The journal, 'Hindu Voice' is one of the means of promoting this end. It will

(Continued on page 5)

Yogar Swamigal - The Sage of Columbuthurai

Friend, Guide and Philosopher of Humanity

Sivanandini Duraiswamy

All is silent — a serene and pleasing atmosphere pervades the ashram which is filled with the scent of flowers, fragrance of camphor and the gentle smell of incense. Outside, the sun is set and the twilight steals like a transparent mist over the spreading branches of the illupai tree in the holy hermitage of Columbuthurai, Jaffna. Amidst the devotees gathered there is the granite form of a rishi, with silver hair combed back and tucked behind in the form of a kudumbi, a head of a Roman Emperor with the piercing eyes of sage Vishvamitra, eyes that seem to penetrate through one's innermost recesses. This charismatic personality is Siva Yogar Swamigal in his ashram, surrounded by a group of devotees. He is the sage of Columbuthurai — the friend philosopher and guide of humanity. And it is this scene that is indelibly etched on one's mind when recalling his life.

Every evening at dusk, a lamp symbolising the sacred fire, would be lit in the ashram and the singing of the Shivapuranam begins: "Hail to the Panchakshara NAMASIVAYA, hail to the Lord's Feet. Hail to the Feet of him who leaves me not even for a moment..."

The ethereal melody of adoration to Lord Shiva floats from within the ashram. The young and the old, the ignorant and the wise, the friend and the foe, all sit together and sing in unison with deep faith and devotion, occasionally Swami joining in. One often wonders whether this sublime scene is similar to the scene Thiruvathavoorar saw in Thirupperunthurai several centuries ago, where Lord Shiva, with a band of devotees, had come down to earth in human form in response to his yearning appeal. To this day, the ritual of singing the Shivapuranam during Swami's thithi pujas is followed exactly as it was done then, and often one feels the sacred presence of Swami amidst the devotees.

Yogar Swamigal loved and moved freely among the people. His life was austere and of spartan simplicity and was a long saga of giving. Giving what, one may ask. He gave strength, hope, courage, peace, and love to erring but aspiring humanity. These radiated from him as light and warmth radiate from the sun. He would walk miles in the peninsula meeting people, discoursing with them and often having meals with his devotees whenever and wherever he desired. He had a word of solace and blessing to those stricken in body or

mind or those weighted down by sorrow. Many have drawn inspiration, comfort and consolation in times of distress and desolation; light and enlightenment in times of bewilderment and darkness. He has also been harsh, at times chasing away devotees from the ashram. Why, one may wonder. But all these acts of Swami have been acts of love for the good of the devotees. He was truly a friend and guide.

Yogar Swamigal was born at a time when there was a surge in alien thought and culture which disrupted the inner life of the Hindus which he had to set aright. Having drunk deep at the well of Guru Chellappaha Swami's spirituality he saw his course of action.

Swami gave no lectures and held no classes. But he taught the eternal verities in simple language while conversing with the devotees either in the ashram or at chance encounters on the street, train or their homes. The chalice of his philosophical thoughts was always brimful with his practical ideas, flowing ceaselessly for humanity's sake. His teachings were practical and down to earth, relating the ancient Hindu thought to the mundane life of man, making religion more relevant and realistic in the troubled world of today. His devotees were essentially householders and he did not preach undue austerity and renunciation to them; neither did he emphasise the subtle differences in Hindu religious thought, instead he conveyed a wealth of knowledge, teaching the gospel of a pure and true life, based on faith, action, devotion and selfless service.

All Swami's teachings have been compiled as the NATCHINTHANAI Reflections of Truth which is a masterpiece of philosophy. The characteristic feature of the Natchinthanai is its soulful brevity, sweet and short leaving out nothing important.

Let us delve into some of his teachings:

"Go to the abode of Shivathondan — deep within you, and there through meditation, learn to relax yourself. In silence you will discern and relish peace and serenity" is a beautiful reflection in the Natchinthanai unfolding the grand Truth of the inward Self of man joining with the Divine power within. This emphasises the Upanishadic Truth 'You and I are one' which Swami repeats to one and all often.

If only we could understand the Truth that 'You and I are one and that 'In the Universe, in each living creature, it is the Lord we see', then, our daily life would be made easier and happier. And since God resides deep within, Swami's repeated advice to us is to surrender our selves fully, think, feel and do everything with Lord Shiva as our goal. By doing so our life itself could be made into a spiritual practice of Shivabakti and Shivadhyana and then it would be in a position to face life's challenges without suffering from shocks and tensions and despite failures, go ahead with firm devotion to God.

"It is Shivabakti alone that makes a man blessed: everything else is useless. Therefore without a break practise Shivadhyana. Do not be afraid of anything. Victory is yours! No matter how often you fail, do not lose courage. Until you achieve your aim stop not on the way, but march on with a zealous spirit."

Swami reflects on a lullaby melody the question —

"O God, if I forget thee can I survive, Wilt Thou, O Gracious Lord, forget me?"

God will NEVER forsake His devotees, but it is our faith in Him that will make Him come to our rescue. Our faith must be implicit and unwavering.

In another Natchinthanai, Lord Shiva is portrayed as the source of Truth, Love and Grace and Swami urges us to worship Shiva by the constant remembrance of His Name — "standing, walking, sitting — always think of Him, Be true and sincere and make Him your Beloved, the sweetest Thing and your undying Friend. Fix the mind on him as the sole support of your life."

In the Thirumanthiram, Saint Thirumular speaks of surrender to the Lord in beautiful imagery:

"Lay the flower of anma at His feet, The 'I' and 'He' shall no more a puzzle be."

Swami reflects this thought on surrender in one Natchinthanai as:

"Offer your whole self in perfect surrender.

And the Supreme shall sustain in loving support like a dear mother."

It is but natural that when one surrenders with deep faith and devotion, God will protect us.

"Have full faith in God. Believe in Him with all your heart. Think that in the world He is for you the sweetest of all sweet things. Think that there is nothing other than God. Sitting or standing, walking or lying down, think of Him. Let the thought of Him permeate your nerves, flesh and blood. Think that you are non-existent and that He alone exists. Let the aim of your life be to worship Him."

Bringing Swami's Natchinthanais to more recent times, when Jaffna was in the grip of war and when tens of thousands of refugees took shelter at Lord Murugan's abode in Nallur, we note that Swami had perhaps seen this sad scenario for he had prophesied:

"Even if we are plagued by war and famine
And the world burnt down to ashes,

Lord Arumugan shall our Refuge be."

And as Swami predicted Lord Arumugan of Nallur was the refuge to many thousands during those trying times.

While speaking of the Lord Almighty, in one instance Swami reflects that the Lord is everything:

"O taintless One, Who art in everything abounding every where,
I have none other than Thy support."

The Lord resides in all and one may worship Him by serving others. True service should be done unobtrusively with no outward show and in the process one should surrender body, soul and possessions to the Lord. In respect of those who serve, Swami sings; "My body sole and possessions, all these are Thine O Lord."

Swami reformed the lives of many a devotee teaching them the importance of a virtuous life.

'Hold rectitude more dear than life itself. And live giving praise to the sacred Feet of the Lord.'

Here Swami's reflections are not dissimilar to Sage Valluvar's ideal on this

(Continued on page 3)

The Seminar and Workshop on Value Education Held on 22nd August 1992 at The Ramakrishna Mission Hall by The Hindu Council of Sri Lanka

"Education is the manifestation of the perfection already in man" — Swami Vivekananda.

Today, children are fed a great deal of information, but are not given the discrimination to know how to use that knowledge and to face the challenges of life. For this, a value oriented education based on human values becomes necessary nurturing the children to blossom out in the correct spirit, for today's child is tomorrow's adult. These human values are principles which guide one's desires, feelings and actions thereby elevating his/her moral development and spiritual fulfilment. Human values are thus the links in the chain of education transforming the knowledge from school and higher institutes of learning into a practical way of life characterised by wisdom bringing about over the years of schooling a harmony between the outer material world and the inner spiritual world of man thereby helping him/her to realise the perfection already within.

Realising the growing need for a value oriented education for Hindu children in the various denominational schools, the Hindu Council of Sri Lanka sponsored a Seminar and Workshop on Human Values in Education under the benign guidance of Swami Atmaghanananda Maharaj of the Ramakrishna Mission, Sri Lanka. The participants were Primary class teachers representing fifteen schools in Colombo who would go back and share their experiences with other Hindu teachers in the community. Since this programme was the first of a series of seminars and workshops that have been planned by the Council this was launched as a Pilot programme.

The objectives of the programme were

- i) to create an awareness for a values oriented education in schools
- ii) to identify human value as seen in Hinduism that could be integrated in the school curriculum and cocurricular activities suited to primary school children
- iii) to find out techniques and strategies of communicating these values to the children.

- iv) to discuss and discover ways and means of creating a conducive environment within the school and community around to foster human values in education.

The Seminar began in the Shrine Room of the Ramakrishna Mission with Omkar, Bhajan and Meditation followed by the introductory talk of Swamiji. He touched upon the importance of inculcating the religious values in education to the children especially the young ones.

The morning session was presided over by Mr Yogendra Duraiswamy, President, Hindu Council of Sri Lanka. In his inaugural address he explained the purpose of the Seminar and made a special plea to the teachers to participate in full and extend their co-operation to help give our young children the benefit of an education based on the age old Hindu values.

Mr. Bogoda Premaratne, Member of the Council of the National Institute of Education and Chief Advisor to the Department of Value Education of the Institute, delivered the key note address. He stressed the need and urgency for value oriented education which has been neglected for years, in order to bring about a happy peaceful and just society in our Island. He said that the rapid progress made in Science and Technology in recent times and the resultant developments in the material world of living have not been matched by corresponding developments in human values and character. Instead religious, cultural and social values which were upheld by our ancestors seem to have been neglected. He said that value education need not be a separate subject in the school curriculum but values have to be intergrated in the curricular subjects and co-curricular activities.

Mr. K. Somasunderam, Director, Department of Tamil Language of the National Institute of Education explained the concept of Value Education and elaborated the role of the teacher in this regard. Every subject teacher can turn into a value education teacher by utilising the content matter of the subject, and that while imparting knowledge the teacher could bring to light the values hidden in the texts.

Dr. V. Jeganathan, Director of Health Services, Western Province, spoke on the five Basic Human values — Satyam, Dharman, Shanti, Prema and Ahimsa — Truth, Right action, Peace, Love and Non-Violence. He explained the five domains of human personality namely physical, intellectual, emotional, psychic and spiritual and related each of them to the five basic human values. The objective of education is the development of the total personality of the child, he added.

During lunch discussions continued in an informal manner among the participants. A video film portraying the life of Saint Kannappar was viewed and one could hear the participants gleaming the human values behind the story.

After lunch, the workshop was held with Mr. Somasunderam guiding the participants who worked in three groups. The topics taken up for discussions were

- i) Integration of Values in the curricular work, (Yrs 1-5) without having to change the existing syllabus.

- ii) Integration of Values in co curricular activities of the school.

- iii) Creating a conducive environment and atmosphere in the school for Value Education.

The participants, while explaining their views welcomed the Value Education Programme as it enhanced the standard of the teaching profession and endorsed the view that the teaching of values should be part of the teaching of all subjects and that all teachers should be value educators. They stressed the need to create a suitable atmosphere and environment for value education in the school and that the teachers should set good examples in their conduct and behaviour.

At the end it was decided that more such Seminars and workshops should be held at regular intervals in other parts of the Island, for all teachers and if possible for the Advanced Level students. The sessions concluded with the traditional singing of Thevaram and Puranam.

Yogar Swamigal. . .

(Continued from page 2)

subject. A virtuous life is one of humility truthfulness and righteousness sans envy, anger, and desire. "Let envy anger and desire be strangers to thy heart", reflects the Swami and adds, "while standing and lying, meditate on SHIVAYANAMA with a calm clear mind."

"More precious than life itself is rectitude. Those who practise rectitude possess everything that is worthwhile. Avoidance of killing and stealing, refraining from slandering others, absence of covetousness; humility, truthfulness and so forth — these are the characteristics of a life of rectitude."

"Whatever the work may be a man should train himself to carry it out with perseverance, devotion and joy. By disciplining himself in this way he will acquire steadiness of mind, that is to say the mind will be come one-pointed. This will allow the Atma increasingly to manifest its power. What one thinks will take place immediately."

In Swami's Natchinthanai on service he urges us to serve God selflessly, as we have already seen: In true service, we serve God within by serving others. These selfless acts rid us of our Karma

— the consequences of our good and bad actions. Whatever we are destined to experience must be experienced.

"That which has to come must come and go. That which has to be thought must be thought and understood" is Swami's reflection in the Natchinthanai.

Swami's attitude to life can be summed up in his sayings "Nothing lost nothing gained; we know not; who knows; Fear not; All is Truth; It was accomplished long ago; Be still (Summa Iru)." In short he sought to teach us through the Natchinthanai that God is absolute Truth and in God's Kingdom — the Kingdom of Truth — "there can be no intrinsic evil error or ill will." Even though Divine Grace of God cannot be comprehended by the enmeshed Soul — "we know not still through spiritual disciplines self-realisation will be achieved — that is what it is".

Yogar Swamigal will always remain fragrant and treasured in our memory. He strode the spiritual scene like a colossus radiating love and peace and exhorting the people to lead a dharmic life.

AUM NAMA SIVAYA

Siva, Lord of Existence

(Through Western Eyes)

Who is Siva? What is Siva? To His devotees, Siva is everything. He is the root and support of the universe. He is the creative-destructive flow of life that rushes through it. He is motion and calm, male and female, light and dark, ascetic and lover, everything and its opposite. Siva is an ambiguous God who embodies, defines, and reconciles within Himself all of life's processes and paradoxes. Siva is existence. He embodies the structure of the whole universe, He is also its potent, all-pervasive energy a radiant force that appears in many forms (light, fire, the heat of passion, ascetic discipline) which He uses to create, maintain and destroy and to release every being in the universe.

In His absolute state Siva is limitless and unfettered exceeding all definition. He exists in this state as an undivided whole that lies beyond gender, measure and form. When He desires to reveal Himself to His devotees Siva leaves His eternal, formless state and enters into an intermediate state in which His essence is said

to exist, but not in a particular visible shape. Leaving this intermediary state, Siva finally appears in numerous, visible, paradoxical forms to His devotees who live in the concrete world of measure, time and activity.

Siva is called in sacred texts by countless names. Some, such as the Three-Eyed One and the Blue-Throated One describe His forms or attributes; others such as the Destroyer of the three cities and Lord of the Dance refer to His mythical activities. Still other names such as the Immovable, the Terrible and Abode of Bliss refer to His ascetic, terrific or kindly aspects. Each of His names reveal one facet of Siva's complex personality but none expresses all of it.

Why does Siva appear in so many different forms? Why is He called by so many names? It is because He is Existence. And existence, according to Hindu thought, includes not only the countless forms, complexities and polarities of the everyday world,

but also the solitary, undivided Absolute that underlies and permeates them. Siva being God Almighty Who IS, Who EMBODIES, and Who MIRRORS all of existence therefore, possesses countless visible forms as well as a single non-manifest Absolute one. To be Lord of Existence He must contain reconcile and dominate all aspects of it.

The varied forms in which Siva appears in the constantly changing everyday world are often contradictory. Believed by His devotees to be the embodiment of procreative energy, Siva is thus said to be a great lover, husband of Goddess Parvati, father of the six-faced God Karthikeya and the elephant-headed God Ganesha and the Creator of the universe. At the same time however, Siva is a destroyer who uses His energy to annihilate the world at the end of time. If in one of His aspects Siva is a married householder, in another He is an unmarried ascetic who, through yogic exercises and continence, channels his energy

toward realizing the Absolute. In doing so Siva shows man how to attain release from the illusory world that He, as its Creator, has made. Siva is able to assume so many contradictory forms because the cosmic energy that He embodies pervades that universe and can be directed toward any end. In his many forms, Siva encompasses every aspect of life as it is conceived by Hindus.

To understand even a part of Siva's nature and to worship Him is to perceive and participate in the mystery of existence. To make contact with Siva is to come in touch with a deity of the most supreme power. Siva is viewed with respect, and perhaps fear for He is the Great God, praised for His awesome powers and His amazing feats of asceticism and feared for His sudden fits of madness. Devotees approach Siva for many reasons. Some seek His Grace in times of trouble or sickness, some wish only to adore Him and others want to identify with Him so fully that they lose their individuality and attain liberation.

Hindus on Earth

In seven years and three months humanity will transit into the year 2000, the first stepping stone into the 21st century. Where will the Hindus stand at that mythic juncture? Literally, just about everywhere including, may be on the distant space station. By the year 2001 the population of Hindus on Earth will be one sixth of the World population. This means if we were on a 747 Airliner carrying 348 passengers, there would be 58 Hindus on board, enough to hold a spirited satsang and profound group meditation.

Hindus have comprised 16 to 25 percent of human population throughout known earth history. During the time India's population was 99% Hindu, a full quarter of humanity on our planet, tread the Sanatana Dharma, the "eternal way". Fascinatingly, as the chronicles of history freeze to a stop in the Ice Age epochs, the remnants of

Santana Dharma show up like buried fossils spread over several continents.

Hinduism has never been confined to India alone. Historically we know Hinduism as associated with India, but like a great forest of diversified species it spread wherever a host ecology would support it. Today Hindus are under every flag. Ironically, this came about because of the European powers putting Asia under their flags. The colonial British and Dutch shipped Hindu labourers into their far flung rubber, spice tea and cane plantations. The industrial and high tech eras swept out the next wave of Hindu citizens.

There are now just about 816 million Hindus scattered over the planet. But sheer numbers of adherents to a faith, of course do not make that religion great or persuasive. A religion's

greatness and usefulness lies in its ethical principles, spiritual consciousness and practices, positive worldview, unifying relationship to nature and tolerance of other philosophies and cosmologies, Hinduism offers deep insight into contemporary global problems. But the solutions of dharma arise from each Hindu living up to the the faith's highest perceptions and practices.

It might interest readers to know how Hinduism is spread throughout the earth. Here are the figures:

India	760,750,000
Nepal	20,000,000
Bangladesh	11,000,000
Burma	7,100,000
Indonesia	5,000,000
Sri Lanka	2,500,000
Pakistan	1,100,000
Malaysia	1,095,000
England	1,000,000
Fuji	600,000
Mauritius	600,000
S. Africa	580,000
U. S. A.	560,000
Guyana	400,000
Canada	320,000
Surinam	300,000
Reunion	250,000
Trinidad	200,000
Netherlands	150,000
Singapore	145,000
Others*	648,000

* This includes countries like Afghanistan, Jamaica, Uganda, Zambia, Nigeria, Spain, Hong Kong, Thailand, Denmark, Switzerland, Egypt, Botswana, Saudi Arabia etc.

WE INVITE

From our readers news items, views and articles. The Editor will choose the ones necessary for publication.

Editor

5, Moor Road, Colombo 6.

Unity and Freedom in Hinduism

P. Vimalachanthiran BA (Econ) Ceylon, *Attorney-at-Law*

A Hindu is not only born free but also dies a free man. This is because a Hindu understands the concept of the underlying unity amidst all diversity. Out of this is born universal tolerance and the Hindu never claims for his religion any monopoly to truth or salvation. The truth was never created by any prophet nor can the truth belong to any prophet. The prophets only showed us the way to truth. A Hindu can never be dogmatic nor can he be a fanatic or a bigot.

Hence, the Hindu shared his land with the Parsees, the Christians and the Muslims. Those persecuted in human society for their religious beliefs the world over, found shelter and comfort in the land of the Hindus and received the benign protection of the great and cultured Hindu people.

No saint or seer or prophet was ever persecuted under Hindu culture. Unlike in other lands, in Hindu land, there was veneration for the saints, seers and the prophets of the world. The Hindus were so advanced that in their land was born Gautama the Buddha in the Sixth Century

BS who was revered and venerated throughout Hindu land and not persecuted. So were Mahavira and Guru Nanak venerated. The Hindus even revere Jesus Christ for his universal message of love and non violence.

All these qualify the Hindu for a unique place in history and civilised society.

Independent India whilst proclaiming the Indian religions by including within the meaning Hindu, a Buddhist, Jain and a Sikh, at the same time, proclaimed a secular state and a secular constitution granting equality to one and all such as the Christians, Parsees and the Muslims despite the partition of the Indian sub continent on religious lines. This again reflects Hindu culture, unity and freedom.

Freedom of belief and worship has never been fettered in any manner whatsoever by the Hindus at any stage in history.

Dharma occupies a significant place in Hindu culture. Dharma has more to do with the nature and behaviour of men than with

their beliefs. It does not necessarily imply any doctrinal agreement except in so far as this influences conduct "while it gives absolute liberty in the world of thought" to quote Professor Radhakrishnan, 'it enjoins a strict code of practice. The theist and the atheist, the sceptic and the agnostic may all be Hindus if they accept the Hindu system of culture and life'. Every one has a place under Hindu culture. What counts or matters is conduct, not belief.

It is no wonder that great Indian National leaders and freedom fighters like Swami Vivekananda, Mahatma Gandhi, Rabindranath Tagore, Subramania Bharati, Chakravati Rajagopalachari, Jawaharlal Nehru, Subas Chandra Bose and others who belonged to Hindu culture were monumental examples of exemplary conduct who in turn inspired the people of India to freedom and the nationalism of India received expression not in narrow thoughts and aspirations but in embracing the citizens of India into an Indian brotherhood in which one could breathe freely and feel as much an Indian without

losing sight of the totality of humanity and human aspirations towards achieving world brotherhood.

Mahatma Gandhi believed that the breeze of the corners of the world must be allowed to blow into our windows but we should not be blown off our feet. Rabindranath Tagore envisaged a world not broken up into fragments by narrow domestic walls.

Selfless work, detachment, honesty and love must be manifested by a Hindu in his life and this in fact is the uniting factor irrespective of the enormous variety of religious beliefs and ceremonies which one finds in Hinduism. So Hinduism, lays emphasis on conduct than belief. One must seek God in one's conduct. Swami Vivekananda said "religion is the manifestation of the divinity already in man".

The Hindu is wedded to the quality of life in terms of selfless work, detachment, honesty and love and the Hindu believes not in narrow sectarianism but in universalism. In this lay the unity and freedom of Hinduism.

Hindu Conference — Bali, Indonesia — September 3rd-5th '92

A historic conference of Hindus of South and South-East Asia was held in Denpasar, capital of Bali in Indonesia. It was organised by Parisada Hindu Dharma Indonesia Pusat, a member affiliated to the World Hindu Federation, which has its headquarters in Kathmandu, Nepal. Delegates came from Bangladesh, Fiji, India, Indonesia, Malaysia, Nepal, Singapore and Sri Lanka. The Hindu council of Sri Lanka, a member affiliated to the World Hindu Federation, had a three member delegation, comprising its President and two members of the Executive Committee. India, Indonesia and Nepal had large delegations. Gurudeva Sivaya Subrumuniya Swami of the Saiva Siddhanta Church and the Guru and Governing Body Commissioner of the International Society for Krishna Consciousness graced the sessions with their presence and gave their blessings. The Executive Director of the Universal Love and Brotherhood Association, Jinrui Aizenkai of Japan addressed the Conference.

The Conference was inaugurated on 3rd September 1992 by the Vice-President of the Republic of Indonesia in a colourful ceremony at the Werdhi Budaya, a cultural centre. Among the distinguished personalities were the Minister of Religious Affairs of Indonesia and the Governor of Bali. The non-aligned summit of Heads of State and Government was held in Jakarta about the same time and it was a gracious gesture on the part of the Indonesian government to

have sent their Vice-President and some top officials for the inauguration. The inaugural ceremony ended with a cultural show, depicting typical Balinese dances.

The population of three million people in the island of Bali is predominantly Hindu and in keeping with tradition all those who spoke at the opening ceremony from the Vice-President downwards prefaced their speeches with the salutation "Om Swastyastu" and ended with "Om Shanti, Shanti, Shanti." This reflected the strong Hindu heritage that is present in Bali down the centuries. The Balinese are a gentle people deeply attached to their faith and are following certain Hindu customs now forgotten in the land from where the religion originated. Wherever the delegates went the Balinese warmly welcomed and greeted them with the traditional "Om Swastyastu." The greeting with folded hands is typical in South and South-East Asia and emphasizes the strong cultural bonds that exist among the peoples of this vast region.

The conference divided itself into three committees. Group A was for Peace and Humanity; Group B for Organization and Group C for Ayurveda.

Group A, among other suggestions, Called upon:-

a) all Hindu organizations in various countries to strengthen co-operation,

b) all Hindu organizations to undertake socio-economic programmes to help the poor, irrespective of colour or creed in keeping with the Hindu Dharma,

c) all Hindu organizations to promote the teaching of Hindu religion so that the message of peace and humanity is conveyed to all,

d) all nations to stop the development of nuclear and other weapons of destruction and work towards peace and understanding among peoples,

e) all nations to protect the environment and promote sustainable development in harmony with nature to enhance the welfare of mankind.

It also expressed great concern that the Hindu/Indian population of Fiji continues to be denied their full political and human rights, and that in Bhutan the Hindus are denied their political and religious rights. The world Hindu Federation called upon the governments of both the countries to correct the situation without delay.

It expressed deep concern that armed conflict is still going on in the North-East province of Sri Lanka, causing death and destruction on a large scale. The World Hindu Federation appealed to the parties to the armed conflict to come to an immediate cessation of hostilities and urged the Government of Sri Lanka to initiate immediate steps to bring about a peaceful settlement of this long standing national

question.

Group B arrived at basic principles for the consideration of the Constitution Committee for revising the Constitution of the World Hindu Federation.

Group C looked into the practice of Ayurveda, particularly in Bali, Nepal and India and emphasized the usefulness of it. Useful information was exchanged between the delegates.

The Plenary session adopted the reports of the three committees. Sri Krishna Gopal Tandon of Nepal was elected President of the World Hindu Federation to succeed Sri N. P. Rijal, former Prime Minister of Nepal. A new Executive Committee was formed and its first meeting was held in Bali. The President of the Hindu Council of Sri Lanka was made a Vice-President and Mr. V. Mahadevan a Committee member.

The closing ceremony was also a colourful affair. The Ramayana ballet performed by professional Balinese dancers, exquisitely clad ended the three day conference.

The Conference brought Hindu leaders from different parts of South and South-East Asia together to exchange viewpoints on the various problems confronting them. A spirit of brotherhood prevailed and a desire to unify and strengthen the Hindus was felt, not only to protect their own interests, but also to serve humanity by working for peace and harmony between peoples in keeping with the universal approach of Hinduism.

Messages. . .

(Continued from page 1)

Srimath Swami Atmaghanananda Maharaj

the exclusive survival of his own religion and the destruction of the others, I pity him from the bottom of my heart", so said Swami Vivekananda about a hundred years back at the World Parliament of Religions held in America.

I am sure your 'Hindu Voice' will carry the universal message of love and brotherhood which is the very breath of Hinduism from time immemorial, to all humanity in this world and become a blessing to everyone.

May the Almighty bless your noble endeavour with all success is my sincere prayer.

Mr. Yogendra Duraiswamy

be published in the first instance as a monthly in Tamil and English, and will be enlarged in scope and frequency as time progresses. It will be a forum to present ideas and exchange viewpoints. It shall preserve and promote time honoured Hindu values, so badly needed in this strife torn world and it will defend Hindu interests wherever they are under threat or attack.

It is our fervent prayer that the "Hindu Voice" with Saint Yogar Swamigal as our source of inspiration, will grow from strength to strength and will be a guiding light to the peoples of the world.

Dr Annie Besant on Hinduism

"After a study of some forty years and more of the great religions of the world, I find none so perfect, none so scientific, none so philosophical and none so spiritual as the great religion known by the name of Hinduism. The more you know it, the more you will love it; the more you try to understand it, the more deeply you will value it."

இந்துக் குரல் HINDU VOICE

OCTOBER 1992 புரட்டாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணின்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் லஃதுறும் கமுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருவருள் கைகூட்ட, 'இந்துக் குரல்' என்னும் எழில்மிகு குழந்தை இன்று உங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான். எங்கள் சமூகத்தில் இருந்துவந்த பெரும் குறையொன்று இதனால் தீர்க்கப்படுவதையிட்டு நீங்கள் எல்லோரும் நிச்சயம் சிந்தை களிகூருவீர்கள். இக்குழந்தையை அன்பு ஆதரவுடன் அரவணைத்து, நமக்கும், நமதுநாட்டிற்கும், நமது மதத்திற்கும் நந்தொண்டு ஆற்றவல்ல வீரப்பெருமகனாக வளர்ப்போமாக.

இலங்கைவாழ் இந்துக்களின் உண்மை நிலையை உலகினுக்கு எடுத்துக்காட்டி இந்துமதத்தின் பெருமையையும் அது இந்நாட்டில் எதிர்நோக்கும் இன்னல்களையும் பகிரங்கப்படுத்த இந்துக்களுக்கு ஒரு நாளை இல்லாமைகைக் கவனத்திற் கொண்டது இலங்கை இந்துப்பேரவை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பேரவையின் ஒருசில சிரேஷ்ட உறுப்பினர்கள் கூடி இப்படியான ஒரு பத்திரிகையை உருவாக்கத் திட்டமிட்டனர். அத்திட்டத்தின் பலபலனே இன்று வெளியாகியுள்ள 'இந்துக் குரல்'. இதனை இந்துக்கள் அனைவரும் அன்புடன் ஏற்று, அதன்மீதுள்ள குறை குற்றங்களைப் பாராட்டாது அதன் துரித வளர்ச்சிக்கு உழைப்பது உங்கள் கடமை. இது இந்துப்பெருமக்களாகிய உங்கள் பத்திரிகை.

சனாதனதர்மம் எனப்படும் எங்கள் அழிவற்ற இந்துமதமே மனித வாக்கத்தின் பெரும் பகுதியை கட்டிக்காத்து தாங்கி நிற்கிறது. ஆத்மீக ரீதியிலும் உலகியல் ரீதியிலும் நாம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளையும் சவாலையும் இந்துக்கள் என்ற முறையில் எவ்வாறு கையாளுவது என ஆராய்ந்து இவை சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்களை முன்வைக்கவும், கருத்துக்களைப் பரிமாறவும் இப்படியான சஞ்சிகையொன்று ஓர் இன்றியமையாத கருவியாகும். காலத்தால் முக்கியத்துவம் பெற்ற இந்துமத மகிமையையும் இலட்சியங்களையும் பாதுகாப்பதோடு இந்துக்களுக்கு நேரக்கூடிய அச்சுறுத்தல்களையும் தாக்குதல்களையும் தவிர்த்துக்கொள்ளவும் இச்சஞ்சிகை பெரிதும் உதவும். அத்துடன் இந்துக்களை ஒற்றுமைப்படுத்தவும் அதன்மூலம் அவர்களை மட்டுமன்றி மனித சமுதாயத்தையே உயர்நிலைப்படுத்தவும் பெரும்பணி ஆற்றமுடியும்.

இவ்வருமையான தொண்டிலே பங்கெடுத்து உதவியவர்கள் பலர். பெருமளவிலும் சிறியளவிலும் நன்கொடை தந்தவர்கள் பலர். இத்தர்மசீலர்களின் பணம் இன்றேல் இக்கைங்கர்யம் நிறைவேறியிருக்க முடியாது. அவ்வுத்தமப் பெரியார்கள் அனைவருக்கும் இலங்கை இந்துப்பேரவை மனமார்ந்த நன்றிகூற விரும்புகிறது. அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்ய உழைத்த பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகின்றது. இறுதியாக இவ்வெளியீட்டு விழாவை வெற்றிகரமாக நடத்த உதவிய ஒவ்வொருவருக்கும் எங்கள் இதயபூர்வமான நன்றி.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

முகத்துவாரக் கோயில்

கொழும்பின் வடபகுதியிலுள்ள முகத்துவாரக்கோயிலின் சுற்றாடலும் கடற்கரைப்பகுதியும் பல விதத்திலும் அசுத்தப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையிட்டு இந்துப்பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தப் பிரதேசத்தில் அநுமதியற்ற குடிசைகள் கட்டிக்கொண்டு ஏராளமான பிறமதத்தவர் குடியேறியிருப்பதால் கோயில்வீதிகளும் கடற்கரையோரமும் குப்பைகளினாலும் மலசலம் மற்றும் கழிவுப்பொருள்களினாலும் நிரம்பிவழிந்தன. இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலையை இலங்கை இந்துப் பேரவை மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதிக்கும் இந்துசமய இந்து கலாச்சார அமைச்சருக்கும் கொழும்பு நகர மேயருக்கும் கடிதமூலம் எடுத்துக்காட்டி கோயில் சுற்றாடலைப் புனிதமாக வைத்திருக்கக் கோரியது. இவ்வேண்டுகோளை அடுத்து ஜனாதிபதி அவர்கள் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள குடிசைகளை அகற்றி அந்தப்பகுதியைத் துப்பரவுபண்ணி அப்பிரதேசத்தைப் புனிதபூமியாகப் பிரகடனம் செய்யவேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார். இக்கட்டளையைப்பின்பற்றி கொழும்பு உதவிமேயர்களைசலிங்கம், பேரவைத்தலைவர் யோகேந்திரா துரைசுவாமி, செயலாளர் நாயகம் சி. கந்தசாமி உட்பட பல உத்தியோகத்தர் அவ்விடத்தைச் சென்று பார்வையிட்டனர். ஜனாதிபதியின் ஆணைப்படி இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் மேற்கூறிய பணிகள் பூர்த்தியாக்கப்படும் என்று உதவிமேயர் உறுதியளித்தார்.

இலங்கை இந்துப் பேரவையின் தலைவர் திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்களது வாழ்த்துச் செய்தி

“எழுந்திரு, துணிவுடன் செயற்படு, தைரியமாக முன்னேறு, பொறுப்புக்கள் அனைத்தையும் உனது தோள்களில் தாங்கிக் கொள், உனது விதியை நீயே சிருஷ்டிப்பவன் என்பதை மறந்துவிடாதே, உனக்கு வேண்டிய சக்தியும் ஊக்கமும் உனக்குள்ளேயே இருக்கின்றது, ஆகையால் உனது எதிர்காலத்தை நீயே நிர்ணயிக்கலாம்”. இதுவே சுவாமி விவேகானந்தரின் அறைகூவல். இலங்கைத்தீவின் மக்களை ஒரு இனத்து வேஷ யுத்தம் அழித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், எங்கள் பகுதிகளில் மட்டுமன்றி உலகமெங்கிலும் மிக முக்கியமான மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் இலங்கைவாழ் இந்துக்கள் புதிய சவால்களை எதிர்நோக்கத் தயாராக வேண்டும். அதன் பொருட்டு நாமனைவரும் ஒற்றுமைப்பட்டு எங்கள் சமூகத்தை ஒழுக்க நெறிக்கு உட்படுத்தவேண்டும். மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையும் புரிந்துணர்வும் ஏற்படும் வகையிலும், நீதியும் சமாதானமும் நிலவும் வகையிலும் எல்லோரும் சேர்ந்து உழைக்கவேண்டும்.

இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற தத்துவ ஞானியும் முன்னாள் ஜனாதிபதியுமான கலாநிதி இராதாகிருஷ்ணன் இந்துமதத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு விபரித்திருக்கிறார் “இந்துமதம் ஒரு நிலையான இயக்கம், ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாடன்று; அது ஓர் எல்லைகடந்த வாழ்க்கைமுறை, ஓர் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் மரபு”. மதங்கள் அனைத்துக்கும் தாயேயனையது இந்துமதம் அது ஒன்றே மனிதவர்க்கம் முழுவதையும் உள்ளடக்க வல்லது. இன்றும் அது விறுவிறுப்பாய் இருப்பதன் காரணம் அதன் பரந்துபட்ட கொள்கைகளே. அவை எல்லாக்காலத்துக்கும் ஏற்புடைய தாயிருப்பதோடு மாறிவரும் சந்தர்ப்பகூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாயிக்கின்றன. ஆக் ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்தின் சமஸ்கிருத பேராசிரியராயிருந்த சேர் மொனியர் வில்லியம்ஸ் என்பவர் இந்துமதத்தின் விசேஷதன்மையை பின்வருமாறு வற்புறுத்தியுள்ளார்; “எல்லா வற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டு விசாலமானமுறையில் விளக்கத்தைப் புகட்டுவது இம்மதம். இதுவொன்றே மனிதவர்க்கம் முழுவதும் உரிமை பாராட்டக்கூடிய ஒரே மதம்; உலகம் முழுவதற்கும் பொருத்தமானது இந்துமதமே. வேறுமதங்களின் வளர்ச்சியை அது எது விதத்திலும் தடை செய்யவில்லை. ஏனெனில் எல்லா மதங்களையும் தன்னகத்தே அடக்கும் சக்தி வாய்ந்தது இந்துமதம்.” இப்படியான உயர்ந்த கருத்துக்கள், சகிப்புத்தன்மை, சகோதரத்துவம் கொண்ட இந்துமதத்தின் பலத்துடன் சாந்தி சமாதானம் நீதி என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஓர் புதிய உலகசமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி பண்ணுவோமாக.

இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் வழிகளில் ஒன்றுதான் 'இந்துக்குரல்' என்னும் சஞ்சிகை. ஆரம்பத்தில் இது ஒரு திங்கள் ஏடாகத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவரும். காலப்போக்கில் அதன் தரமும் அளவும் தவணைமுறையும் முன்னேற்றமடைந்து ஓர் தினசரி ஏடாகும். கருத்துக்களைப் பரிமாறவும் அபிப்பிராயங்களை தங்குதடையின்றி வெளியிடவும் இது ஒரு பொது மன்றாக அமையும். காலத்தால் அழியாத இந்துமதத்தத்துவங்களைப் பாதுகாக்கவும் விருத்திசெய்யவும் 'இந்துக் குரல்' தனது பணியைச் செய்யும். இன்றைய சஞ்சலம் நிறைந்த உலகத்தில் இது மிகவும் தேவைப்படுகிறது. சிவயோக சுவாமிகளையே எங்கள் ஆத்மசக்தியாகத் தொடங்கிய இவ் 'இந்துக்குரல்' சிறந்த வளர்ச்சியடைந்து பொதுமக்கள் அனைவர்க்கும், சிறப்பாக இந்துக்களுக்கும் ஓர் வழிகாட்டியாகத் திகழ வேண்டும் என்பதே எங்கள் பிரார்த்தனை.

இலங்கை இந்துப் பேரவை நிர்வாகக் குழு

தலைவர்	திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி
உபதலைவர்கள்	கலாநிதி S. சண்முகசுந்தரன் திரு S. சரவணபவன் திரு K. குணரத்தினம் திரு M. சிவனேசராஜா செல்வி N. காசிப்பிள்ளை
செயலாளர் நாயகம்	திரு S. கந்தசாமி
செயலாளர்	திரு M. பரமபாதன்
பொருளாளர்	திரு S. குகதாசன்
துணைப்பொருளாளர்	திரு V. மகாதேவன்
அங்கத்தவர்கள்	திரு V. இராஜேந்திரா திரு S. வீரவாகு திரு சோமல்கந்தன் திரு P. விமலசந்திரன் திரு S. P. நடராஜா திரு P. குமாரநாதன் திரு T. கணநாதலிங்கம் திரு S. சிவபாதசுந்தரம் திருமதி S. துரைசுவாமி செல்வி Y. சர்மா

அஞ்சுவமோ நாங்கள்

நல்லூரான் திருவடிகையே
நான் நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனெடி — கிளியே
இரவுபகல் காணெனெடி.

ஆன்மா அழியாதென்று
அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான் மறந்து போவேனெடி — கிளியே
நல்லூரான் தஞ்சமெடி.

தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி — கிளியே
கவலையெல்லாம் போகுமெடி.

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கர்த்தன் திருவடிகள் — கிளியே
காவல் அறிந்திடெடி.

பஞ்சம்படை வந்தாலும்
பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சுவமோ நாங்களெடி — கிளியே
ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி.

சுவாமி யோகநாதன்
சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியிற் சொன்னானெடி — கிளியே
பொல்லாங்கு தீருமெடி.

சிவயோக சுவாமிகள்

தேசமானிய எஸ். சர்வானந்தா அவர்களது வாழ்த்துச் செய்தி

இந்த இந்து சமயத் திங்கள் ஏட்டுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பக் கிடைத்ததைப் பெரும் பேறாகக்கொள்கிறேன்.

இந்திய உப கண்டத்தில் தோன்றிய சமயங்கள், மதங்கள் எல்லாம் இந்து சமயமே. இந்து சமயம் என்பதன் பொருள் இந்திய சமயம் என்பதே. ஆனால் இந்து சமயம் என்னும் சொல்லாட்சி எமது அன்று, எம்மவரதும் அன்று. அந்நிய ரான மேலைத்தேயத்தினர் வழக்குக்குக் கொண்டுவந்த சொல்லாட்சி இது. எம்மவர் தமது வாழ்க்கை முறையை, வாழ்க்கை நெறியை, சனாதன தர்மம் என்றனர். சனாதன தர்மம் என்றால் காலங்கடந்த, எக்காலத்திற்குமுரிய நெறி என்று பொருள்படும். காலங்கடந்த எக்காலத்திற்கும் உரிய நெறி வேறு. எந்த நெறியிலும் அவ்வக்காலத்துச் சூழல், பின்னணி, நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றிற்காக மேற்கொள்ளும் ஆசாரமுறைகள் வேறு. சில நெறிகள் இந்த ஆசாரமுறைகளோடு இரண்டறப் பின்னி மயங்குவதால் அவை குறுகியகால எல்லைக்குட்பட்டு மாறி மாறிவரும் உலகுக்கு ஏற்றவை அல்லவையாகி, விஞ்ஞானத்தோடு முரணாகின்றன.

எமது சனாதன தர்மம் ஆசாரமுறைகளோடோ, குறுகியகால எல்லைக்குள் இயன்ற சமூக நிறுவனங்களோடோ, கோட்பாடுகளோடோ பின்னி மயங்கவில்லை. ஒவ்வொருவரும் தன்னுடன்தானோ, மனித சமுதாயத்தினர் தம்மிடையிலோ, தம்முடன்தாமோ, புற உலகுடனோ பிணக்குறாது இணக்கமாக வாழ்வதே மன, உள நிறைவுக்கு ஒரே ஒரு வழி. இத்தகைய பிணக்கில்லாத இணக்கமான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதுதான் எமது அத்துவிதக் கோட்பாடு. 'சோ அகம்' 'அயம் ஆத்மா பிரம்மம்', 'அகம் பிரம்மாஸ்மி' 'தத்துவமசி' ஆகிய உபநிடத மகா வாக்கியங்கள் இந்த உண்மையையே கூறுவன.

"குற்றமின்மை உண்மை நீயென்றுன்னடியார் பணிவர்"

"குற்றம் நீ குணங்கள் நீ கூடலால் வாயிலாய்"

என்றெல்லாம் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் கூறியதும் இந்த உண்மையையே. இணக்கத்துக்கான நெறியான எமது சமயம் மதம் மாற்ற முயலுவதில்லை. ஏனெனில் மதமாற்றம் பிணக்கு வழியாகும். எமது நெறி மதமாற்றத்திற்கு மாறான நெறி. பிணக்குக்கு மாறானது இணக்கு அல்லது இணக்கம். எமது நெறி சமரச நெறி என்பது இந்தப் பொருளிலேயாம்.

ஆளுவோர் ஆளப்படுவோர், அதிகாரிகள் அதிகாரத்திற்குட்படுவோர், சுரண்டுவோர் சுரண்டப்படுவோர், ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப்படுவோர், அடக்குவோர் அடக்கப்படுவோர் என்றெல்லாம் பிணக்குற்றுக் கலக்கமுறும் மயக்குலகத்திற்கு இணக்க நெறி இன்றியமையாதது. இந்த நெறியை எல்லோரும் அறியச் செய்வது இச்சஞ்சிகையின் நோக்கு. உலகிற்கும் மனிதர்க்கும் இன்றியமையாத நோக்கு. இந்த நோக்கம் ஈடேற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி நாமும் நம்மாலானவற்றைச் செய்வோமாக.

இலங்கை இந்துப் பேரவை 20.6.1992 நடந்த ஆண்டுப்பொதுக் கூட்டத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கை

இற்றைக்குச் சுவார் எட்டரை ஆண்டுகளுக்குமுன், அதாவது டிசம்பர் 1983 அளவில், திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்களின் யோசனைக்கமைய ஒருசில இந்துக்கள் ஒன்றுகூடி அப்போதைய நாட்டு நிலைமையையும் தமிழ் மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ள அவலமான கட்டத்தையும்பற்றி ஆராய்ந்தோம். ஜூலை 83 கலவரத்தையடுத்து நமது சமூகத்தவர் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இன்னல்களையும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் வழிகளையும் குறித்து ஆலோசித்தோம். அவ்வாலோசனைகளை செயல்படுத்துவதற்கென ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினோம். இக்குழு மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி முதல் பல அமைச்சர்களையும் அரசியல் பிரமுகர்களையும் நேரில் சந்தித்து அன்று இந்துக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றை நிவர்த்தி பண்ணக்கூடிய வழிகளையும் ஆராய்ந்தோம். இத்துடன் அமையாது பிரபலமான பௌத்த கிறிஸ்தவ சங்கங்களையும் குருமார்களையும் அணுகி மதரீதியில் எங்கள் பிணக்குகளைத்தீர்க்க முடியாதா என்று முயற்சி பண்ணினோம். ஒன்றும் பலனளிக்கவில்லை. எனினும் தொடர்ந்து முயற்சிக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தோம்.

இந்த வேளையில் அன்றைய அரசாங்கத்தில் இந்துசமய விவகார அமைச்சராயிருந்த திரு இராஜதுரை அவர்கள் ஓர் புதிய சட்டவரைவை அமைச்சரவையில் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். இதன் பிரகாரம் நாட்டிலுள்ள இந்து ஆலயங்கள் அனைத்தினதும் நிர்வாகம் அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்படும். இதை அமைச்சரவை அங்கீகரித்தது. பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கவும் தயாரானது. இத்திட்டத்தை ஒருமனதாய் எதிர்க்கும் பொருட்டு விஷ்வ இந்து பரிஷத் என்னும் உலகஸ்தாபனத்தின் இலங்கைக்கிளை 1985ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஒன்பதாம் திகதி ஓர் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தது. இக்கூட்டத்தில் பல இந்துப்பிரமுகர்களும் இந்துஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளும், கோயில் தர்மகர்த்தாக்களும் சமூகமாய் இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் ஏகமனதாக மேற்கூறிய திட்டத்துக்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து ஓர் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். இத்தீர்மானத்தை அமுல்படுத்தும் பொருட்டும் இந்துக்களின் அவல நிலையை அகற்றும்பொருட்டும் நாட்டின் சகல இந்துஸ்தாபனங்களும் சேர்ந்து ஓர் விரிவான, உறுதியான அமைப்பை நிறுவ வேண்டும் என்றும் முடிவுசெய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாகவே அன்றைய தினம் "இந்துஸ்தாபனங்களின் ஒன்றியம்" உருப்பெற்றது. இவ்வொன்றியத்தின் முதலாவது தலைவராக திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்களும் இணைச் செயலாளராக திரு. கே. இராஜபுலவெஸ்வரன், திரு. எஸ். வேலாயுதம் ஆகியோரும் பொருளாளராக திரு. சி. சிவநேசனும் தெரிவுசெய்யப்பெற்றனர். மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை, கண்டி, கம்பொல, வவுனியா, மன்னார், சிலாபம், புத்தளம், நீர்கொழும்பு, களுத்துறை, காலி, இரத்தினபுரி, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி முதலிய பகுதிகளிலுள்ள சங்கங்களும் தர்மகர்த்தா சபைகளும் இவ்வொன்றியத்தில் அங்கம் வகித்தனர். பொதுவாகத் தமிழ்மக்களும் விசேடமாக இந்துக்கள், இந்துக்கோயில்கள், இந்துஸ்தாபனங்களும் பாதிக்கப்பட்டதாக செய்திகிடைத்தபோதெல்லாம் எங்கள் நிர்வாகக்குழு ஒன்று கூடி, பிரச்சனைகளை அலசி ஆராய்ந்து, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தோம். பல தடவைகள் வெற்றியீட்டினோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் தோல்வியையும் தழுவினோம். தமிழ் அரசியல் தலைவர்களும் தீவிரவாதக்குழுக்களும் இந்தியாவுக்கும் பிறநாடுகளுக்கும் சென்று மறைந்திருந்த காலங்களில் எங்கள் ஒன்றியம் மகத்தானதும் தனித்துவமானதும் மிகமிக உபயோகமானதுமான பல பணிகளைச் செய்தது. ஆரம்பகாலத்தில் பல உறுப்பினர் பொறுப்புக்கு முக் கூட்டங்களில் ஒழுங்கு தவறாமற் கலந்துகொண்டு ஊக்கங்காட்டியும் உற்சாகமுட்டியும் வந்தனர். ஆனால் காலம் செல்ல செல்ல போக்குவரத்து வசதிகள் தடைப்பட்டதினாலும், நாட்டுநிலை காரணமாக ஏற்பட்ட சொந்த பிரச்சனைகளினாலும் வெளியூர்ப் பிரதிநிதிகளின் வரவு தளர்வு கண்டது. எனினும் எங்கள் பணியைத் தளரவிடவில்லை. பார்க்கவேண்டியவர்களை பார்த்தும் பேசவேண்டியவர்களோடு பேசியும் அவ்வப்போது செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்து கொண்டிருந்தோம். அவசியம் ஏற்படும்போதெல்லாம் அமைச்சர்களையும் உயரதிகாரிகளையும் நேரிற்கண்டு சாதிக்க வேண்டியவற்றை சாதித்தோம். அரசாங்கத்துக்கும் பொதுமக்களுக்கும் எங்கள் கருத்துக்களை அறிக்கைகள் மூலம் தெரியப்படுத்தினோம்.

ஓர் பயங்கரத் தேசிய பிரச்சனையாக இன்று உருவெடுத்திருக்கும் சிங்களத் தமிழ் பிரச்சனையைத் தணிப்பதற்கு எங்கள் பங்களிப்பை அயராது செய்து வந்தோம், செய்துகொண்டும் இருக்கிறோம். அயல்நாடாகிய இந்தியாவின் உதவியை என்றமே நாடிநிற்பதோடு இலங்கையிலுள்ள இந்திய உயர்ஸ்தானிகரை அவசியமானபோது கண்டு எங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்துள்ளோம். இதைவிட இவ்விஷயமாக இந்தியாவிலிருந்து இங்குவருகை தரும் விசேஷத்துவர்களைச் சந்தித்து உரையாடி எங்கள் யோசனைகளை

(10ம் பக்கம் பார்க்க)

மனித நேயமிக்க மாமுனிவர்

திரு. எம். சிவநேசராசா

இலங்கை மனித்திரு நாடு உலகுக்களித்த சான்றோர்களில் ஈடு இணையற்றவராக விளங்குபவர் விபுலாநந்த அடிகளார். அவர் தமது கல்வியறிவாலும் தமிழ் மொழிவளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய அளப்பரிய பணிகளாலும் அறவாழ்க்கையினாலும் மனித நேயத்தாலும் தாம் பெற்றகல்வியை பிறர்க்களிக்கும் திறத்தாலும் தமது புகழை நிறுவியவர்.

இளமை முதல் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மும்மொழிகளையும் முறையாகக் கற்றுத்தேர்ச்சி பெற்றார். ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சியும் தொழில் நுட்பப்பயிற்சியும் பெற்றுத் தமது திறமையை நிலைநாட்டியதுடன் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்பண்டிதர் பரீட்சையிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். தொடர்ந்து கற்று விஞ்ஞானமாணிப்பட்டமும் பெற்றார். இவற்றின் பயனைப் பெரிய கல்லூரிகளில் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் இருக்கவும் வாய்ப்புகள் தேடிவந்தன. இவ்வண்ணம் முன்னேற்றத்துக்குச் சகலவாய்ப்புகளும் கிடைத்தபோதும் அவைகளைத்தையும் துறந்து ஸ்ரீ இராமக் கிருஷ்ண மடத்துறவியாகி ஜீவ சேவையே சிவசேவையெனக் கொண்டு அரும்பணியாற்றினார்.

அடிகளாரின் சிறப்புக்கு அவர்களது தியாக சிந்தையும், மனித நேயமுமே காரணமாகும். அவர் இளந்துறவியாக கிழக்கு மாகாணம் வந்து தமது பணியைத் தொடங்கியபோது அநுபவித்த சிரமங்கள் அளப்பரியன. தங்கப் போதிய வசதிகளும், உணவுக்குத் தகுந்த வசதிகளும் இல்லாத போதும் ஏற்பட்ட சிரமங்களையும் ஏற்று தியாக சிந்தையுடன் பணியாற்றியமையே கிழக்கிலங்கையில் கல்வியும் சைவமும் பரவக்காரணமாயிற்று.

இத்தகைய தியாகசீலரின் மனித நேயம் பற்றி நோக்குவோம். மனித நேயமிக்க அடிகளார் தமக்குத்துன்பம் வரினும் பிறர்க்கு இன்பம் விளைவிக்கும் விளைகளைச் செய்யும் பெருந்தகையாளர்.

இதுபற்றி அவரது மாணவர்களுள் ஒருவரான பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம் அவர்கள் கூறுவதை நோக்குவோம். "அடிகளார் பிறையிர்க்கு இன்பம் பயக்கும் வினையினைத்தமக்கு தன்பம் உறவரினும் தளராத செய்தவர் என்பதை அவருடன் ஒருங்கிருந்து உணர்வு பெற்ற நாங்கள் நன்கு அறிந்தோம்". பிற உயிர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையால் அடிகளார் "எதுவரினும் வருக" அல்லது "எது போகினும் போக" என அஞ்சாது தொண்டாற்றி வாழ்ந்து வந்தார்கள். "உற்றாரை யான் வேண்டேன், ஊர் வேண்டேன் பேர்வேண்டேன் என்ற உள்ளத்துறவு கொண்ட போதிலும் அடிகளார் எல்லா உயிர்களையும் ஒப்ப நோக்கி அவற்றின் அல்லல்துடைக்கும் அரும்பணியினை மேற்கொண்டார்கள்" எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இதற்குதாரணமாக அவரது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை அமைந்து காணப்படுகிறது. அடிகளார் அங்கு பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில்

தமது மாணவர்களுடன் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வாழும் சேரிகளுக்குச் சென்று அக்குழந்தைகளை நீராட்டி நல்லுடைகள் அணியச் செய்து வடை, சண்டல் என்பவற்றை வழங்கி தேவாரதிருவாசகங்களை அவர்கள் ஓதச் செய்வது வழக்கம். அங்ஙனமே திருவேட்களம் என்ற சேரிக்குப்பணிபுரியத் தமது மாணவர்களுடன் சென்ற போது ஒரு பிராமணச் சிறுவனும் கலந்து கொண்டான். அவனும் அங்குசென்று சிற்றுண்டிகளை நுகர்ந்து பணிகளில் ஈடுபட்டபின்பு அனைவருக்கும் முன் வீடு திரும்பியிருந்தான். அவன் சேரிக்குப் போனதை உணர்ந்த பெற்றோர் சாணி தப்பி அவனைத் தூணில் கட்டி வைத்தனர். திரும்பி வரும்போது இதனைக்கண்ட வாலிபர்கள் ஆத்திரமுற்ற போது சுவாமிகள் அவர்களைச் சாந்தப்படுத்தி அழைத்துச் சென்று விட்டார். இந்த நிகழ்ச்சியின் எதிரொலியாக சில தினங்களின்பின் சுவாமிகள் அங்குள்ள நல்ல நீர்க்கேணியில் நீர் அள்ள அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அடிகளார் உப்புநீரையே உண்டு வாழ வேண்டிய துன்ப நிலை ஏற்பட்டது. இதுபற்றி அடிகளார் கலங்கினார். உப்புநீரையே உண்டு வாழ்ந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக நன்னீர் அருந்தும் வாய்ப்பையே இழந்தபோதும் கலங்காது பணிபுரிந்த மனித நேயத்தை எங்ஙனம் பாராட்டுவது.

கல்வி அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்னும் கருத்துடையவர் அடிகள். ஆனால் தாய் தந்தையரை இழந்த அனாதைகளுக்கும் வறிய குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகளுக்கும் இவ்வாய்ப்புக்கிடைப்பதில்லை. இக்குறை யைப்போக்க யாழ்ப்பாணம் வெள்ளிக் கிழமை மடத்தில் ஓர் மாணவரில்லத்தை ஆரம்பித்தார். இந்த இல்லத்தைத் தொடர்ந்து அங்கு நடத்தமுடியாமையால் மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்துக்கு மாற்றினார். இங்கே சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி யோகப்பயிற்சி முதலியன வழங்கிச் செல்வந்தர் பிள்ளைகள் போல உயர்கல்வி பெறவாய்ப்பளித்தார். பலர் கல்வியைக்கற்று நல்ல பதவி பெற்றனர். சிலர் பல்கலைக்கழகம் வரை சென்றுபயில வாய்ப்பேற்படுத்திக் கொடுத்தார். அவர்களுள் ஒருவர் உதவி பரீட்சையாணையாளராக விளங்கியது குறிப்பிடற்குரியது. அவர் ஆரம்பித்த பெரும் பணி இன்றும் தொடர்கிறது.

இத்தகைய பணிகளைச் செய்யும் போது தமது சகோதரத் துறவிகள் கூட அவர் வேதனையுற நடந்துள்ளனர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்த வேளை விடுதலைகாலங்களில் சென்னை மைலாப்பூர் மடத்தில் தங்குவது வழக்கம். அப்போது அங்கிருந்த ஓர் இளந்துறவி சுவாமி சர்வஞானந்தர் விபுலாநந்த அடிகளாருடன் உரையாடுவதில்லையாம். இது விபுலாநந்த அடிகளாருக்குப் பெரும் வேதனையைத் தந்தது. அவர் இளந்துறவியை அணுகி தம்பி நீங்கள் ஏன் என்னுடன் உரையாடுவதில்லையென அன்பாக வினவினாராம். அதற்கு அவர் "தாங்கள் குருதேவரின் கொள்கைக்கு முரணாகப் பணம் பெற்றுப் பேராசிரியர் பதவி வகிப்பது எனக்

குப் பொருத்தமாகப்படவில்லை. அதனாலேயே தங்களைக் காணும் போது பேசுதல்தவித்துக் கொண்டேன்" என்றார். அதற்கு விபுலாநந்த அடிகள் மட்டக்களப்பிலுள்ள சிவானந்த வித்தியாலயம் என்னும் நோயாளி அனாதைக்குழந்தையை வளர்க்கவே இப்படிச்செய்கிறேன் என்றாராம். இதனைக் கேள்விப்பட்டதும் சுவாமி சர்வஞானந்தர் வீழ்ந்து வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார். மனித நேயமிக்க அடிகள் தாம் ஆரம்பித்த அறப்பணிகளை வளர்க்க எவ்வாறு பாடுபட்டுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது.

விபுலாநந்த அடிகள் துறவு பூண முன்பு மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அதிபராகப்பணியாற்றினார். இக்காலத்தில் யோகர் சுவாமிகள், மகாலிங்கசிவம், நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார் ஆகியோரின் நட்புக்கிடைத்தது. இவர்கள் கூடும் வேளைகளில் நவநீதக் கிருஷ்ணபாரதியார் தாமியற்றிய பாடல்களை படித்துக்காட்டி வந்தார். அப்பாடல்களின் சிறப்பை உணர்ந்த மயில் வாகனனார் அடிகள் அவரைக் கொண்டே அவைகளை உலகியல் விளக்கம் என்ற தலைப்பில் திரட்டச் செய்தார். அவற்றை மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த வித்துவான் பூபாலபிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு உரையெழுதுவித்தார். பின்னர் அவற்றைத்தாமே பதிப்பித்து வெளியிட்டார். சோழவந்தான் அரசன் சண்முகனார் பின்னதூர் நாராயண ஐயர் முதலானோரின் மாணவரும் சிறந்த தமிழறிஞருமான நவநீதக் கிருஷ்ணபாரதியாரின் திறனைத் தமிழுலகம் அறியச் செய்யும் நோக்குடனேயே இதனைச் செய்தார். பின்னர் துறவியானபின் மட்டக்களப்புக்கழைத்து அவரைப் பேசுவித்து பொற்கிழியும் வழங்குவித்தார். இது ஒருதமிழறிஞர் மீது கொண்ட மானிட நேயத்தைக் காட்டுகிறது.

அடிகளார் அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பித்தபோது பணியாற்றியவர்கள் பலர். அவருள் ஒருவர் கந்தசாமிப்புலவர். இவர் ஒரு சைவமடத்தைச் சேர்ந்தவர். அடிகளார் பிரபுத்த பாரத என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விளங்கிய போது கந்தசாமி இறைவனடி சேர்ந்தார் என்ற செய்தி எட்டியது. தமது அருமை நண்பனின் மறைவுக்கிரங்கி "கங்கையில் விட்ட ஓலை" என்னும் தலைப்பில் ஒருகையறு நிலைப் பாடலை இயற்றி வெளியிட்டார். இதன் மூலம் கந்தசாமிப்புலவரின் புகழ் நிலைபெற வழிவகுத்தார். இன்று அப்பாடலின் சிறப்பை பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ஆராய்ந்து விமர்சனத்துடன் வெளியிட்டு வருகிறார்கள். இதனால் கந்தசாமிப்புலவரின் புகழ் அழியாமல் நிற்க

வழிவகுத்தார். அடிகளார் கந்தசாமி அவர்களைப்பாடிய பாடல் ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

"எழுத்தறிந்து கலைபயின்றேன் இன்றமிழினியநூல் எத்தனையோ அத்தனையும் எண்ணி ஆழங்கண்டோன்.

பழுத்த தமிழ்புலமையினோர் பேரவையில்முந்தும் பணிந்த மொழிப்பெரும்புலவன் கனிந்த குணநலத்தான்.

சொல்வகையுஞ் சொற் றொகையுஞ் சொல்நடையுமுணர்ந்தோன்.

சொல்லவல்லான் சொற்சோரத் துயநெறியாளன் பல்வகை நூற்கடலுட்படிந்துண்மை மணிகள் பலவெடுத்துத் திரட்டிவைத்த பண்டாரம் போல்வான்.

இந்த ஒருபாடலே கந்தசாமிப் பெருந்தகையின் ஆழமான தமிழ்க்கல்வியையும், சிறந்தகுணத்தையும், அறிவாழத்தையும், பெருமையையும் காட்டப் போதுமானதாகும். தனது நண்பனின் சிறப்பை நிலைநாட்ட பலகவிதைகளையே அவரியற்றினார். தன்னுடன் கற்பித்த ஒருசிறந்த அறிஞன்மீது கொண்ட மானிட நேயத்தால் இக்கவிகளை இயற்றினார் என்றால் மிகையாகாது.

அடிகள் இலங்கைப்பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராகப் பதவி வகித்த காலத்தில் நடந்த சம்பவம்து. அக்காலத்தில் பல்கலைக்கழகப்புகழுகப் பரீட்சையில் தேறியபின் நேர்முகப்பரீட்சை நடத்தியே மாணவரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அனுமதிப்பர். அப்படியான நேர் முகப் பரீட்சைக்குமுனில் சுவாமிகளும் அங்கம் வகித்தார். புகழுகப்பரீட்சையில் தேறிய சிங்கள மாணவன் ஒருவன் பரீட்சைக்கு வந்திருந்தான். அவன் ஒரு தபாற்கந்தோர் சிற்றுழியரின் புதல்வன். குழுவிருந்த மற்றவர்கள் கேட்ட கேள்விகள் அவனது திறமையைப்பரிசீலிப்பதாக இராமல் அவனை மட்டம் தட்ட எண்ணுவதை அடிகள் உணர்ந்து கொண்டார். அம்மாணவனிடம் சமஸ்கிருத இலக்கியத்தில் பலவினாக்களை வினவி அவனது திறமையை மற்றவர்களும் உணர்ச்செய்தார். இதனால் அவன் பல்கலைக்கழகஞ் சென்று பட்டம் பெற்று இலங்கைச் சிவில் சேவையிலுஞ் சேர்ந்தான், டாக்டர் பட்டமும் பெற்றான். இன்றும் உயர்ந்த பதவிகளை வகித்து வருகிறான்.

அடிகளாரின் மனித நேயம்சாதிமதம் கடந்தது. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற சங்கச் சான்றோரின் வழிவந்தது. அத் தியாக சீலரின் திருநாமம் வாழ்க.

எங்கள் 'இந்துக்குரல்'

என்னும் சஞ்சிகையில் பிரசுரிப்பதற்கு எங்கள் சந்தாக்காரர், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலம் விரும்பிகள், இந்துஸ்தாபனங்கள், சங்கங்கள், கோயில்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், மற்றும் இந்துமத வளர்ச்சியில் ஈடுபாடுள்ளவர்கள் ஆகிய அனைவரிடமிருந்தும் கட்டுரைகள், செய்திகள், இந்துமத கருத்துக்கள் முதலியவற்றைக் கோருகிறோம்.

ஆசிரியர்: கலாநிதி சோ. சண்முக சுந்தரன்

5, மூர் வீதி
கொழும்பு 6

கும்பாபிஷேகம் - இதன் தத்துவ விளக்கம்

செல்வி யோகா சர்மா, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்

எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பரம் பொருளின் சிறப்பை உணர்ந்து எல்லா மக்களும் போற்றிவழிபடுவது அவசியம். இந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் நம்முன்னோர் அருவமாய் விளங்கும் இறைவனை ஆலயங்களில் உருவமாய் அமைத்து மக்கள் வழிபட வகை செய்துள்ளனர். மந்திரபூர்வமாகப்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் மூர்த்திகளில் இறைவன் எழுந்தருளி உயிர்களுக்கு அருள் புரியும் இடமே ஆலயம். இவ்வாறு அருள் வழங்கும் ஆலயங்கள் நம்நாட்டில் பல இடங்களில் அமைந்துள்ளன.

நமது நாட்டில் காணப்படும் ஆலயங்களில் பெரும்பாலானவை மிகப்பழமை வாய்ந்தவை. இவைகள் காலப்போக்கில் பழுதடைந்தோ அல்லது சிதைவடைந்தோ இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இத்தகைய கோவில்களில் அவ்வப்போது திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெறுவதை நாம் காண்கிறோம். இதன்மூலம் ஆலயங்களில் மேலும் மேலும் தெய்வீக அருளாற்றல் அதிகரித்து அவை அருள்வழங்கும் கேந்திரங்களாகத் திகழ்கின்றன. ஏன் கும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டும்?

பொதுவாக பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிஷேகம் நடைபெற வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. கும்பாபிஷேகங்கள் சில காரணங்களின் அடிப்படையில் நான்கு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை முறையே ஆவர்த்தம் அவைர்த்தம் — புனராவர்த்தம் — அந்தரித்தம் எனப்படும். ஓர் இடத்தில் புதிதாக ஆலயம் அமைத்து சிவலிங்கத்தையும் பரிவார தெய்வங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்து மகா கும்பாபிஷேகம் செய்வது ஆவர்த்தம் எனப்படும். நீண்டகாலமாக பூசை சரிவரச் செய்யப்படாததினாலும் சிரத்தைக் குறைவினாலும் சாந்தித்தியம் குறைந்துள்ள கோயில்களையும் புதிதாக நிர்மாணம்செய்து அதே மூர்த்திகளுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்வதை அவைர்த்தம் என்பர். நடைமுறையில் உள்ள ஆலயங்களில் ராஜகோபுரம் முதலியவை பழுது பட்டிருந்தால் அவற்றைப் புதிப்பித்திட பந்தனம் இல்லாதிருந்தால் அவற்றை மீண்டும் சாத்தி அந்தந்த மூர்த்தியை அந்தந்த மூலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வது புனராவர்த்தம் என்று கூறப்படும். கோயிலுக்குள் யாராவது இறந்தாலும் தூய்மை மாசுபடுத்தப்பட்டாலும் செய்யப்படும் பிராயச சித்தத்தை அந்தரித்தம் என்று சொல்லுவர்.

சடங்குகள் யாவும் மந்திரம், கிரியை, பாவனை என்பவற்றில் அடங்கும். ஒவ்வொரு கிரியைக்கும் ஒவ்வொரு தத்துவம் உண்டு. அவற்றைப்பற்றி நாம் சிறிது ஆராய்வோம்.

1. விக்னேஷ்வரர் பூஜை:

கும்பாபிஷேகக் கிரியைகள் தடையின்றி நடைபெறுவதற்கு விநாயகர் வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. இதற்கு விக்னேஷ்வரர் பூஜை என்று பெயர்.

2. அனுக்ஷை:

கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தும் தகுதியுடையவர் விதிப்படி சிவதீட்சை பெற்ற ஆசாரியராகவே இருக்க வேண்டும். அவரே கும்பாபிஷேகத்தை நடத்த தகுதியுடையவர் என்று அனைவராலும் அங்கீகரிக்கப்பெற்று பின்பு இறைவன் இறைவியிடம் அனுமதிபெற்று அவரை நியமனம் செய்வது அனுக்ஷையாகும்.

3. வாஸ்து சாந்தி:

வாஸ்துபுருஷன் என்ற அசுரன் இறைவரம் பெற்றவன். எங்கே யாகம் நடந்தாலும் அதைத் தடுப்பதே இவனது வேலை. எனவே யாகசாலையில் இவனது இடையூறு இல்லாமலிருக்க இந்த அசுரனைக்காவல் காக்கும் ஐம்பத்துமூன்று தேவர்களையும் பிரம்மா முதலிய தேவர்களையும் பூஜை, பலி முதலியவற்றால் திருப்தி செய்வது வாஸ்து சாந்தி எனப்படும்.

4. மண்எடுத்தல் — (மிருத் ஸங்கிரஹனம்):

அங்குரார்ப்பணம் என்ற கிரியையைச் செய்வதற்காக பூமியை வெட்டி மண் எடுப்பார்கள். அப்போது பூஜைக்கு அதிபதியான இந்திரனையும் காவல் தெய்வங்களான திக்பாலகர்களையும், பிரம்மாவையும் பிரார்த்தித்துப் பிறகு மண்ணை வெட்டி எடுப்பார்கள். இந்தக் கிரியை மிருத் ஸங்கிரஹம் எனக் கூறப்படும். இவ்வாறு மண் வெட்டும் போது ஏற்படும் தோஷம் நீங்க ஏழு கடல்களை வரவழைத்துப்பூஜை செய்வதாகப்பாவித்து வெட்டிய பள்ளத்தில் அபிஷேகம் செய்வார்கள். அதற்கு அடுத்ததாக அங்குரார்ப்பணம் என்ற கிரியை கும்பாபிஷேகத்தில் இடம் பெறுகிறது.

5. காப்புக் கட்டுதல்:

கிரியைகள் நடத்தும் ஆச்சாரியருக்கு எதிர்பாராத வகையில் ஏதும் இடையூறுகள் ஏற்படாமல் காக்கும் பொருட்டும் அவரது கையில் மந்திரபூர்வமாக (நூல்) கட்டுவது காப்புக் கட்டுதல் எனப்படும். இதனால் கிரியைகள் பூர்த்தியாகும் வரையில் ஆசாரியர் தீட்டுமுதலிய தோஷங்கள் அணுகாமல் காக்கப்படுகிறார்.

6. கும்ப ஸ்தானம்:

கும்பாபிஷேகம் ஆகும்வரையில் இறைவனைக் கும்பத்தில் (இடத்தில்) ஆவாகனம் செய்து அதை வித்தியாதேகமாகப் பாவித்து வழிபடுவது கும்ப ஸ்தானம் எனப்படும்.

கும்பத்தை எவ்வாறு உடலாகப் பாவிக்கவேண்டும் என்பதை யோகஜம் என்ற சிவாகமம் விளக்கமாகக் கூறுகிறது. அதைப் பார்ப்போம். கும்பம் மாமிச சரீரமாகவும் குடத்தில் உள்ள தண்ணீர் இரத்தமாகவும் கும்பத்தில் இடப்படும் நவரத்தினங்கள் சுக்லமாகவும் நவசக்திகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. கும்பத்திலுள்ள தர்ப்பைக்கட்டு நாடியைக் குறிக்கிறது. குடத்தின் மேல் சுற்றப்பட்டுள்ள முப்புரி நூல் நரம்புக

ளாகும். கும்பத்தைச் சுற்றியுள்ள வஸ்திரம் தோலாகவும், உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்கள் பிராணாகைவும் கருதவேண்டும் என்று கைவாகமம் கூறுகிறது. குடத்தின் மேல் உள்ள தேங்காய் முகமாகவும், அதன் மேல் தரித்துள்ள லம்பகூர்ச்சம் சிகையாகவும், மாவிலைகள் சிவபெருமானின் கடாபாரங்களாகவும் குறிக்கப்படுகின்றது என்பது ஆறு அத்துவாக்களின் வடிவமாகும். கும்பத்தின் அடியில் ஆதம் தத்துவங்களும் நடுவில் வித்தியாதத்துவங்களும், முடிவில் சிவ தத்துவங்களும் உள்ளதாகப் பாவித்து பூஜிக்கவேண்டும். கும்பத்தில் காவிரி போன்ற பஞ்ச தீர்த்தங்களும் பஞ்சாவரண தேவதைகளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுப் பூஜை செய்யப்படுகிறது.

7. கலாகர்ஷணம்:

சிவலிங்கத்திலுள்ள பிரசாத கலைகளையும் சிவதத்துவம் ஆகியவற்றை நியாசங்கள் மூலமாகவும், மூலமந்திர ஆவாகனங்கள் மூலமாகவும் கும்பத்தில் ஆகர்ஷணம் செய்து குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் கும்பத்திலேயே இருக்கச் செய்வதற்குக் கலாகர்ஷணம் என்று பெயர். எந்த மூர்த்தியை எந்தரூபத்தில் ஆவாகனம் செய்கிறோமோ அந்த மூர்த்தியை அந்தக் குடத்தில் வழிபடுவதாகும்.

8. யாக பூஜை:

இறைவனை முறைப்படி ஆவாகனம் செய்து கும்பத்தை யாகசாலையில் வைத்து ஒன்பது, ஐந்து, ஒன்று என்ற யாககுண்ட முறைப்படி ஒவ்வொரு காலமும் பூஜைசெய்வது யாகபூஜையாகும். கும்பாபிஷேகத்திற்கு யாகசாலை முக்கியம். யாகசாலை மந்திரங்களாலும் தேவர்களாலும் புனிதமாக்கப்பட்ட இடமாகும். இங்கே சுகள நிஷ்களமூர்த்தியாகச் சூரியனும் சிவபெருமானும் விளங்குகின்றனர். துவாரபாலகர்கள், யாகாளன் நந்தி முதலிய திக் அதிபர்களும் லட்சுமி, விநாயகர், சந்த குரு முதலியவர்களும் நிறைந்துள்ள இடம் யாகசாலை எனப்படும். இத்தகைய யாகசாலையின் நடுவில் வேதிகை குண்டம் அமைக்கப்படுகிறது. யாகசாலை ஒன்று மூன்று ஐந்து ஒன்பது என்ற எண்ணிக்கையில் யாககுண்டவிதானமாக அமைக்கப்படும். அதைச் சுற்றிப் பதினாறு, இருபத்திநான்கு, முப்பத்திரண்டு பதங்களாகப் பல பதங்களை அமைப்பர். அதில் தீயை வளர்த்து இறைவனுக்குச் செலுத்தப்படும் சிறந்த பூஜைக்குரிய பொருட்களைத் தீயில் இடுவார்கள். இதுவே "உறவிஸ்" என்று வழங்கப்படுகிறது. பாக்னிடம் யானை கட்டுப்படுவதுபோல இங்கு இறைவன் ஆசாரியரிடத்தில் அன்பால் கட்டுப்படுகிறார். யாகசாலையில் அஷ்டமூர்த்தி வழிபாடு நடைபெறுகிறது. வேதிகையாகிய மேடைகள் பிருத்தவியாகிய சிவதத்துவத்தைக் குறிக்கும். கும்பங்களில் உள்ள புனிதநீர் கலத்தத்துவத்தை உணர்த்துகிறது. ஹோமகுண்டத்திலுள்ள நெருப்பு அக்னித்தத்துவத்தை விளக்குகிறது. இந்த அக்கினி சிவபெருமானாகவே கருதப்படுகிறது. மந்திர ஒலிகளும் வேத பாராயணங்களும் வாயு தத்துவமாகப் போற்றப்படுகிறது.

9. ஸ்பர் சுருதி

யாகசாலையில் செய்யப்பட்ட ஹோமங்களையும் அவற்றில் ஏற்பட்ட ஆற்றலையும் மூலபிம்பங்களிடத்தில் தங்கக் கம்பிகள் மூலமாகவும் தர்ப்பைக் கயிறு மூலமாகவும் சேர்ப்பிப்பது இறைவனது ஆற்றலை அந்தந்த மூர்த்திகளிடத்தில் சேர்ப்பிப்பது ஸ்பர் சுருதி எனப்படும்.

10. அஷ்டபந்தனம்

மூர்த்தியையும் பீடத்தையும் ஒன்று சேர்ப்பது அஷ்டபந்தனமாகும். இதற்குத் தேவையான மருந்துப் பொருட்கள் சுண்ணாம்புக்கல், கற்பொடி, குங்கிலியம், கொம்பரக்கு, காவிக்கல், செம்பஞ்சு, உலர்ந்த லிங்கம் வெண்மெழுகு, வெண்ணெய் என்ற எட்டுப் பொருட்களாகும். இவற்றை இடித்துபந்திப்பது அஷ்டபந்தனம் எனப்படும்.

11. குடமுழுக்கு

யாகசாலையில் எந்த மூர்த்திக்கு எந்தக் குடம் வைத்துப் பூஜிக்கப்படுகிறதோ அந்தக்குடத்து நீரை அந்த மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்வது குடமுழுக்கு எனப்படும். அப்போது அந்த மூர்த்தி அந்த விக்ரகத்தில் எழுந்தருளுகிறார். அந்த விக்ரகத்திலிருந்து பலவித தெய்வீக சக்தி வெளிப்படுகின்றன. அவை அந்த மூர்த்தியை வழிபடும் மக்களுக்குப் பலவகையில் அருள் புரிகின்றன.

சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை:

கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை மிகவும் முக்கியமானதாகும். இந்தப் பிரதிஷ்டை சடங்கில் பிரதிஷ்டை, ஸ்தாபனம், ஸ்திதி ஸ்தாபனம், ஆஸ்தாபனம், உத்தாபனம் என்று ஐந்து வகைப்படும். இதில் பீட வடிவாகிய சக்தியையும் லிங்கவடிவமாகிய சிவத்தையும் சிவாகம முறைப்படி சேர்ப்பது "பிரதிஷ்டை" எனப்படும். இவ்வித பீடத்தையும் பிம்பத்தையும் அசையாமல் பல ஆண்டுகள் காப்பதற்கு அஷ்டபந்தன மருந்து சாத்தப்படுகிறது. "ஸ்தாபனம்" என்பது பாணலிங்கம், தாதுலிங்கம், உலோகலிங்கம் முதலியவற்றை அதனதன் இடத்தில் முன்கூறியபடி ஸ்தாபனம் செய்வதாகும். பீடமும் லிங்கமும் ஸ்படிகம் போன்ற ஒரே பொருளால் ஸ்தாபனம் செய்வது ஸ்திதி ஸ்தாபனம் எனப்படும். லிங்கத்தின் மூன்று பாகங்களையும் தனித்தனியாகச் செய்து பின்பு மகாலிங்கத்தைப் பிரசாத மத்தியில் யந்திரபூர்வமாக ஸ்தாபனம் செய்வது ஆஸ்தாபனம் எனப்படும். உத்தாபனம் என்பது ஏற்கனவே உள்ள சிவலிங்கம் சேதமுடையதாக இருந்தால் அதற்குப்பதிலாக வேறு லிங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதாகும். இவ்வாறு அஷ்டபந்தனம் இட்டும் பிரதிஷ்டை செய்யும் போது பிம்பத்திற்கு அடியில் யந்திரங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவதுண்டு. அந்தந்த தெய்வங்களுக்குரிய சக்கரத்தைச் செப்புத் தகட்டிலோ அல்லது பொன் தகட்டிலோ வரைந்து அதை ஒரு மண்டலம்வரை பூஜை செய்து அந்த தகட்டிற்கு ஆற்றல் உண்டுபண்ணி அதைப்பிரதிஷ்டை

(10ம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கை இந்துப் பேரவை அறிக்கை...

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ளைப் பரிமாறியிருக்கின்றோம். எங்கள் ஒன்றியத்திலிருந்து ஒரு தகுதி வாய்ந்த குழுவொன்று கண்டிக்குச் சென்று வணக்கத்துக்குரிய மல்வத்தை, அஸ்கிரிய பீட மகாநாயக்கர்களை நேரில் சந்தித்து தமிழ் சிங்களப்பிரச்சனை பற்றி நீண்டநேரம் சம்பாஷித்து அதனைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு அவர்கள் உதவியை நாடினோம். அதேநேரம் செங்கடகல பௌத்த சங்கத்தினரையும் பார்த்துப் பேசினோம். இந்த முறையில் எப்படியெல்லாம் நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் எடுத்து நாட்டில் அமைதியையும் ஒற்றுமையையும் பேணும் வகையில் எங்கள் பங்களிப்பைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவின் முன்னிலையில் எமது கருத்துக்களை விரிவாக எடுத்துரைத்தோம். தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவுக்குமுன் சென்று இந்துமத போதனையைப்பற்றியும் இப்போதுள்ள குறைபாடுகளையும் விளக்கினோம். பிரதம மந்திரியைச் சந்தித்து யுத்தநிறுத்தத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தினோம். அண்மையில் இந்துசமய ராஜாங்க அமைச்சரை அணுகி இந்துக்கள் எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி உரையாடினோம். அவற்றுள் முக்கியமானவை வருமாறு; அமைச்சரால் சமயஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணஉதவி ரத்துசெய்யப்படவிருப்பது, பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்களாகிய திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் பூசைகளின்றி மூடிக்கிடப்பது; மன்னாரில் இயங்கிவரும் ஒரேயொரு இந்துக்கோயிலான திருமுருகன் கோயிலை அகற்ற எடுக்கப்படும் முயற்சி, கொழும்பு முகத்துவாரத்திலுள்ள இந்து ஆலயப்பகுதியைப் புனிதபிரதேசமாக்குவது, பள்ளிக்கூடங்களில் இந்துசமயம் கற்பிக்க ஆசிரியர் பற்றாக்குறை.

இவ்வாறு பல திசையிலும் பல நற்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும் வேளையில், பணிகளைமேலும் விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று பல உறுப்பினர் அபிப்பிராயப்பட்டனர். அத்துடன் தனிப்பட்டமுறையிலும் பல இந்துமத அன்பர்கள் எம்முடன் இணைந்து பணிசெய்ய விருப்பம் தெரிவித்தனர். இக்காரணங்களுக்காக ஒன்றியத்தின் நோக்கங்களை விசாலப்படுத்தவேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு விசாலப்படுத்துவதற்கு முதற்படியாக ஸ்தாபனத்தின் பெயரை Hindu Council of Sri Lanka — இலங்கை இந்துப்பேரவை — என மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று தலைவர் கருத்துத் தெரிவித்தார். இக்கருத்து உறுப்பினர் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதால் இவ்வாண்டு ஜனவரி தொடக்கம் "இலங்கை இந்துப் பேரவை" எனப் பெயர்மாற்றம் செய்து உத்தியோகரீதியாக பதிவுசெய்யப்பட்டது. இப்பேரவையில் இப்பொழுது இலங்கைப் பிரஜைகளாகிய இந்துக்கள் எவரும் உறுப்புரிமை பெற விண்ணப்பிக்கலாம்.

எங்கள் ஸ்தாபனம் சிறியளவிலும் பெரியளவிலும் மதரீதியாகவோ அரசியல்ரீதியாகவோ பொருளாதாரரீதியாகவோ இந்துமக்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களை மேலிடத்துக்கு எடுத்துக்கூறியும், நேரடியாகப்பிரகாரம் தேடியும் பல்வேறு பணிகளை அவ்வப்போது செய்துவந்துள்ளது. நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வன்செயல்கள் காரணமாக நிர்க்கதியாக்கப்பெற்றோருக்கு பல லட்சரூபா செலவில் உடுபடவைகளும் உணவுப்பொதிகளும் பகிர்ந்தளித்தோம். குடும்பங்களை மீள்குடியமர்த்தும் பணியில் எங்கள் ஒத்துழைப்பை நல்கி பல வழிகளில் அரசாங்கத்தின் முயற்சிகளுக்கு உதவினோம். நமது சமூகத்தவர் நீதியினமான முறையில் தாக்கப்படும் போதெல்லாம் எதிர்ப்புக் குரலெழுப்பினோம். இவ்வாறு அன்பு, தர்மம், நீதி, சமத்துவம், சமாதானம் என்ற அடிப்படையில் பல பணிகளைச் செய்துள்ளோம். இவ்வறிக்கையில் இவை எல்லாவற்றையும் விபரிப்பது சாத்தியமில்லை என்பதை அறிவீர்கள்.

நீண்டகாலமாக நாம் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரேயொரு கருத்து மட்டும் இன்னும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. இந்துக்களுக்கென்று ஒரு சஞ்சிகையையே குறிப்பிடுகின்றோம். இன்று இந்நாட்டில் இந்துக்களின் நலனைக்காப்பாற்றவும் இந்துமதம் எதிர்நோக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களை பிரதிபலிக்கவும் இந்துகலாச்சாரம் அனுபவிக்கும் குறைபாடுகளை அம்பலப்படுத்தவும் இந்துக்குரலை உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு வெளியிலும் கேட்கமுடியாத நிலையில் உள்ளோம். இந்துக்களால் இந்துக்களுக்கென, இந்துசம்பிரதாயப்படி ஒரு பத்திரிகை வெளியிட வேண்டியது மிகமிக அவசியமானது. இப்பணியைத்தொடங்குவதற்குப் பணம் தேவை. பல அன்பர்கள் நன்கொடைகள் வழங்கினார்கள். ஆனால் போதவில்லை. இன்னும் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வெகுவிடையில் இந்துக்குரல் உங்கள் காதுகளிலும் உலகத்தவர் காதுகளிலும் கேட்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இறுதியாக நன்றி. எங்கள் பணிகளில் எத்தனையோ அன்பர்கள், சங்கங்கள், ஸ்தாபனங்கள், அரசாங்க இலாகாக்கள் எத்தனையோ விதமான உதவிகளையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கியிருக்கின்றன. இவர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். விசேடமாக எமது கூட்டங்களை நடாத்த இடம் தந்து உதவிய இராமக்கிருஷ்ணமிஷன் தலைமை சுவாமியவர்களுக்கு தனிப்பட்டமுறையில் நன்றி கூறுகிறோம். எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளால் நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகளெல்லாம் தீர்ந்து பொதுமக்கள் மத்தியில் சாந்தி, சமத்துவம், சமாதானம் நிலவவேண்டுமென்ப பிரார்த்திப்போமாக.

கலிபோனியா பல்கலைக் கழகத்தில்

தமிழ் பீடம்

அமெரிக்காவில் பேர்க்லி நகரில் அமைந்துள்ள கலிபோனியா பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்க் கல்விக்கென்று ஒரு தனி இலாகா உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அப்பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழும் சமஸ்கிருதமும் இந்நியும் கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதெனினும் இவ்வாண்டிலிருந்து ஒரு தமிழ்பீடமே நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பீடத்தின் தலைமைப் பதவியை பேராசிரியர் கலாநிதி ஜோர்ஜ் ஹர்ட் என்பவர் அலங்கரிக்கிறார். இந்த ஜோர்ஜ் ஹர்ட் ஒரு சுவாரஸ்யமான வரலாற்றைக் கொண்டவர். இருபது வயது இளைஞராக விஸ்கொன்சின் பல்கலைக் கழகத்தில் உயர்கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு நாள் ஒரு நாடாவின் மூலம் தமிழ்ப்பாடலொன்றை கேட்க நேர்ந்தது. இடையில் மிருதங்கக்காரர் செய்த தனி ஆவர்த்தனத்தைக் கேட்ட ஹர்ட் சொக்கிப்போனார். தமிழ் மக்களிடையே இவ்வளவு இனிமையான வாத்தியக் கருவி இருக்குமேயானால் தமிழ் மொழியே இன்னும் எவ்வளவு இனிமையாக இருக்கவேண்டும் என்று வியந்தார். பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள இரண்டொரு இந்நியத்தமிழ் மாணவரின் உதவியுடன் சிறுகச்சிறுகத் தமிழைக் கற்கத்தொடங்கினார். பின்னர் தமிழ்நாடு சென்று குருகுல வாசம் செய்து மூன்று ஆண்டுகள் தமிழ் மொழியை கண்ணும் கருத்துமாய்ப் பயின்றார்.

தமிழில் பெருமளவிற்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஹர்ட் அமெரிக்காவுக்கு மீண்டு தமது பட்டப்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு தொடர்ந்து தமிழைக் கற்கும் ஆவலோடு தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தார். தமிழைப்படித்த நிலை இந்து மதத்தின் பெருமைகளையும்

ஓரளவு தெரிந்துகொண்டமையால், இரண்டாவது முறையும் மூன்று ஆண்டுகள் தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்து தமிழையும் சைவநெறியையும் ஆழமாகக் கற்றார். ஆராய்ச்சிகள் செய்தார். தமிழ்மொழி மீதுள்ள ஆர்வம் பொங்கித் ததும்பியது. அமெரிக்காவிற்குத் திரும்பியதும் விஸ்கொன்சின் பல்கலைக் கழகத்தில் ஓர் ஆராய்ச்சி மாணவராய்ச் சேர்ந்து தமிழ் மொழியின் ஆழ நீளத்தைப் பற்றிப் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்தார். தான் கற்றறிந்தவைகளை அழகாகக் கோர்த்து ஓர் விவரணம் எழுதிச்சமர்ப்பித்தார். அதன்பயனாக அவருக்குக் கலாநிதிப்பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. இந்த வேளையில்தான் பேர்க்லி பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து அவருக்கு அழைப்பு வந்தது. அங்கு சமஸ்கிருதமும் இந்நியும் போதிக்கப்பட்டு வந்தன. தமிழும் போதிப்பதற்காக ஹர்ட் அழைக்கப்பட்டார். அவரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

புதிய பணியில் வெகு சிரத்தையோடு ஈடுபட்ட ஹர்ட் அவர்கள் விரைவில் அமெரிக்க மாணவ மாணவிகளிடையே தமிழ் மொழி மீது அளவு கடந்த ஆர்வத்தை ஊட்டி விட்டார். அதன் விளைவுதான் இன்று அந்த பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழுக்கென்றே ஓர் தனிப்பீடம் உருவாகியுள்ளது. திரு. ஹர்ட் அவர்களின் திருமணமும் விசித்திரமானது. தமிழ் மொழியிலும் சைவ நெறியிலும் கொண்டுள்ள அளவு கடந்த பற்றின் காரணமாக ஒரு சைவத்தமிழ் பெண்ணை தமது வாழ்க்கைத் துணைவியாக அமைய வேண்டுமென விரும்பினார். அதுவும் நிறைவேறியது. அவர்களுக்கு ஓர் ஆண்மகவு பிறந்து ஓர் சிறந்த சைவத் தமிழ் மகனாக வளர்ந்து வருகிறான்.

கும்பாபிஷேகம்...

(9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

செய்வது வழக்கம். இந்த யந்திரங்களே திருக்கோயில்களுக்கு உயர்நிலையாக விளங்குகின்றன. யந்திரம் இறைவனது அருட்கருவியாக திகழ்ந்து திருவருட்சக்தியை இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நாற்புறமும் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும். எனவே கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளில் யந்திரப்பிரதிஷ்டை மிகவும் சிறப்பான அம்சமாகும். யாகசாலையின் பூஜையின் போது ஆசாரியர்கள் தங்களது பிராண யாமத்தால் நியாசங்களால் முத்திரைகளால் (சடர்ச்சம்) தர்ப்பை மாவில் அமைத்த கும்பங்கள் மூலம் அவற்றிலுள்ள நீரில் ஆற்றலை அதிகரிக்கச் செய்கின்றனர். யாகமுடிவில் அந்த புனிதநீரைப் பிம்பத்திற்கும் கும்பத்திற்கும் அபிஷேகம் செய்து மூர்த்திகளும் திருக்கோயில்களும் என்றும் சாந்தியம் பெற்று விளங்கும்படி செய்யப்படுகிறது. இதுவே மகாகும்பாபிஷேகம் ஆகும். அன்றாடம் கோயில்களிலுள்ள இறைவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டுச் செல்லும் திருவருட் சக்திக்கு ஈடுகொடுப்பதற்காகவே தினமும் கோயில்களில் நித்திய தைமித்திய பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆராதனைகள், பூஜைகள் சரிவர நடைபெறுதுபோனால் நாளடைவில் திருவருட்சக்தி குறைந்துவிடுகிறது. இதனால் தான் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மகாகும்பாபிஷே

கம் செய்து ஆற்றலைப் புதுப்பித்து அதிகரிக்கச் செய்கின்றனர். இத்தகைய கும்பாபிஷேகங்களைத் தரிசனம் செய்கின்ற வர் தீவினைகள் அகன்று எல்லா நன்மைகளையும் பெறுவார்கள், அன்றுவரை செய்த பாவங்கள் தீரும். சிவ அபசாரங்கள் தீரும். கும்பாபிஷேகமே பெரும் சாந்தி என்று திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கூறியுள்ளார்.

மண்டலாபிஷேகம்:

கும்பாபிஷேகம் ஆனதன்பின்பு நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் அபிஷேகம் செய்வார்கள். அப்போது பிம்பமும் பீடமும் நன்கு அழுந்திப் பலம்பெறும் பொருட்டு பின் எண்ணெயால் தினமும் அபிஷேகம் செய்வார்கள். கும்பாபிஷேகத்தால் ஏற்பட்டுள்ள சக்தியை மக்கள் இடைவிடாது பெற வேண்டும் என்பதற்காகவும் மக்கள் பக்தியும் அருளும் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவும் தொடர்ந்து ஒரு மண்டலம் தினமும் அபிஷேகம் சகஸ்ரநாம அர்ச்சனை ருத்திரம் மகாருத்திரம் நடைபெறும். இறுதி நாள் பதினொரு கலசங்கள் வைத்து மகா அபிஷேகம் செய்து பூர்த்திசெய்வார்கள். அதுவரை கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகள் இருப்பதாகவே கருதி வழிபட வேண்டும். எனவே நாம் எல்லோரும் திருவருட்சக்தி பெற கும்பாபிஷேக நாட்களில் தவறாது தரிசனம் செய்து நன்மை பெறுவோமாக.

காலமகள் கோலம்

காலமெனும் தெய்வமகள் கையிலுள்ள துலாக்கோலில் எந்தஎடை எப்பொழுது எவ்வளவென் றாரறிவார்? மன்னுமொரு காலம்உனை மலையேற்றி வைத்தாலும் பின்னுமொரு காலமதில் பெரும்பள்ளம் தோன்றிவிடும்! வளமான காலம்வரின் வணிகருக்கு வரவுவரும் அழிவாகும் காலம்வரின் அத்தனையும் ஓடிவிடும்!

ஒருநாள் உடல்உனக்கு உற்சாக மாயிருக்கும் மறுநாள் தளர்ந்துவிடும்; மறுபடியும் தழைத்துவரும்! ஆள்அம்பு சேனையுடன் அழகான வாழ்வுவரும் நாள்வந்து சேர்ந்துவிட்டால் நாலும் கருகிவிடும். ஜாதகத்து ராசியிலே சனிதிசையே வந்தாலும் பாதகத்தை வழங்காமல் பரிசுதரும் காலம்வரும்! எல்லோர்க்கும் ஏடெழுதி இறைவனவன் வைத்திருக்க பொல்லாத காலமென்ப புலம்புவதில் லாபமென்ன?

எவனோ ஒருவன்உனை ஏற்றிப் புகழ்வதுண்டு மகனே தலையெழுத்தாய் மாற்றம் பெறுவதுண்டு பழிகாரன் கூட உந்தன் பாதம் பணிவதுண்டு பலகாலம் தின்றவனே பகையாகிப் போவதுண்டு மழைகாலம் மாறிஒரு மார்கழியில் வருவதுண்டு வெயிற்காலம் ஐப்பசிக்கும் விரிந்து பரப்பதுண்டு பல்லா யிரம்ஆண்டு பாராண்ட தலைமுறையும் செல்லாத காசாகித் தெருவில் அலைவதுண்டு! மன்னவர்கள் போனதுண்டு மந்திரிகள் வந்ததுண்டு மந்திரியைத் தீர்த்துவிட்டு மாசேனை ஆள்வதுண்டு.

விதிக்கோட்டை நடுவினிலே விளையாடும் காலமகள் சதிசெய்வாள் சிலநேரம் தர்பாரில் ஏற்றிவைப்பாள்; இன்னதுதான் இப்படித்தான் என்பதெல்லாம் பொய்க்கணக்கு இறைவனிடம் உள்ளதா எப்போதும் உன்வழக்கு! நாளைப்பெரும் நன்மை நடக்குமென விதி இருந்தால் இன்று பொழுதெல்லாம் இடுக்கண்ணை வந்துநீறும்

காதலியாய் வேஷமிட்ட கட்டழகு நடிகையெல்லாம் தாயாக வேஷமிட்டுத் தடியூன்றி வருவதெல்லாம் காலமகள் விட்டெறிந்த கல்லால் விழுந்தகதை ஆலமரம் தளருங்கால் அடிமரத்தை விழுதுதொடும் நீஇழந்த பெருமைஎலாம் நின்மக்கள் பெறுவதுண்டு நீஇழந்த செல்லமெலாம் நின்பேரன் அடைவதுண்டு.

வளமான ஊருணிநீர் வற்றாம லேஇருந்தால் புதிதான நீர்உனக்குப் பூமியிலே கிடைக்காது கடல்நீரே குடிநீராய்க் கடவுள் படைத்திருந்தால் அடிநீரைத் தேடிஎந்த அரசாங்கம் செலவுசெய்யும்? கடல்அருகே வீற்றிருந்தும் கடுந்தாகம் வரும்பொழுதே கடவுளெனும் ஒருவனது கைச்சரக்கு நினைவுவரும்.

காக்கைக் குருவியைப்போல் கவலையின்றி நீஇருந்தால் யாக்கை கொடுத்தவனை யார்நினைப்பார் இவ்வுலகில்? ஒடுகின்ற வண்டியெலாம் ஊர்சென்று சேர்ந்துவிட்டால் தேடுகின்ற கோயிலைநீ தேடாமற் போய்விடுவாய்! 'எல்லாம் அவன் செயலே' என்பதற்கு என்ன பொருள்? உன்னால் முடிந்ததெலாம் ஓரளவே என்று பொருள்.

ஓரளவே பேரளவாய் உறங்கிக் கிடந்துவிட்டால் சீரழிவை மறுநாளே திறந்துவைப்பாள் காலமகள்! காலமகள் கைவரிசை காட்டத் தொடங்கிவிட்டால் ஞானமகள் கூடத்தன் நல்லறிவை இழந்துநிற்பாள்: சந்திக்கும் விழிகளெல்லாம் சந்தோஷ விழிகளெனில் சிந்திக்கத் தேவையில்லை: தினமும் திருநாள்தான்.

சட்டியிலே வேகின்ற சரக்கெல்லாம் சத்தானால் மட்டிஎறிப் படித்துவந்த மருத்துவர்க்கு வேலைஎன்ன? நினைத்தவுடன் அத்தனையும் நேரிற் கிடைக்குமென்றால் முயற்சிஎனும் ஒன்றைநீ முழுதும் மறந்திருப்பாய்; அதனாலே தான்காலம் அடிமுடியை மாற்றிவைக்கும் அதனாலே சோர்வடைந்தால் அடுத்தகடை திறக்காது! ஞாலத்தில் நீஒருவன் நடத்துஉந்தன் நாடகத்தை காலத்தின் சிந்தனையில் கனவெனவோ நனவெனவோ?

கவிஞர் கண்ணதாசன்

வாழ்க்கையில் பிரச்சனைகள்

மனிதனாகப் பிறந்த எல்லோருக்குமே பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. உடம்பில் நோய்கள், மேலதிகாரியின் தொல்லை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வருமானம் பற்றாக்குறை, இப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் நிலைக்குத் தகுந்தபடி பிரச்சனைகள் இருக்கும். ஆனால் துன்பமான நேரங்கள் எப்போதும் நிலைத்திருப்ப தில்லை. உறுதியுள்ள உள்ளங்கள் எதையும் வெற்றி கொள்ளக்கூடியன.

தங்களுடைய துறைகளிலெல்லாம் வெற்றிபெற்றுவிட்ட மனிதர்களுக்கு பிரச்சனையே இல்லை என்று நாங்கள் நினைக்கலாம். அந்த நினைப்பு பெரியதவறு. வெற்றிக்காகப் போராடும் நம்மைவிட, வெற்றி பெற்றுவிட்ட அவர்களுக்குத் தான் அதிக பிரச்சனைகள் இருக்கும். அவர்களுடைய குறிக்கோளை அவர்கள் எட்டிப்பிடித்துவிட்டால், அடுத்து அவர்களுக்கென்று ஒரு குறிக்கோளும் இல் லாமல் போய்விடுகிறதே. இதுதான் அவர்களுடைய பெரிய பிரச்சனை.

எந்தப்பிரச்சனைக்குமே ஆயுசு ரொம்பக்குறைவு. அதேபோல் எந்தப்பிரச்சனைக் குமே இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. பிரச்சனைகளால் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அபாயமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நன்மையும் இருக்கலாம். ஒவ்வொரு குடும்பத்த லைவிக்கும் எலிகள் கொடுக்கிற பிரச்சனை எவ்வளவு பெரிது! ஆனால் அந்தப் பிரச்சனையில்லாதானே எலிப்பொறி அல்லது எலிப்பாஷாணம் செய்பவருக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே எங்களுக்கு ஒரு பிரச்சனை வரும்போது அதன் அபாயமான பக்கத்தை மட்டும் பார்த்து அரண்டுவிடக்கூடாது. கொஞ்சம் நிதா னமாக யோசித்தால் அதிலேயே எங்களுக்கு ஏதும் வாய்ப்புப் புதைந்திருக்க லாம்.

ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் நம்மை முழுதாகப் புரட்டிப்போட்டுப் புதுமனித ராக்கும் வலிமை இருக்கிறது. நாங்கள் பிரச்சனையை எப்படி எதிர்நோக்குகிறோம் என்பதை வைத்துத்தான் எங்களது புதுத்தோற்றமே அமையும். எங்கள் பிரச்சனை எங்களை எந்தமாதிரி மாற்றப்போகிறது என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டியவர் நாங்களே தான். நாங்கள் அதைத்தேரியமாக எதிர்கொண்டு நம்பிக்கையோடு ஒருகை பார்க்கலாம், அல்லது அதைப்பார்த்து மிரண்டுபோய் எதிர்மா றான யோசனையிலேயே அமிழ்ந்திப் போய்விடலாம். இரண்டில் எந்தவழி எங் கள் வழியோ அந்தவழிதான் எங்களது வருங்காலத்தை தீர்மானிக்கும்.

பிரச்சனைகளை எப்படிச்சமாளிப்பது என்று சில வழிகளைப் பார்ப்போம். பிரச்சனைகளைப் பெரிதாக கற்பனைபண்ணித் திகிலடையக்கூடாது. அதே போல் அவற்றை குறைவாக மதிப்பிடவும் கூடாது. எங்கள் பிரச்சனைகள் தாமாகவே தீர்ந்துவிடும் என்று ஒருபோதும் காத்திருக்கவேண்டாம். பொறுமையாயிருப்ப தற்கான நேரமும் காலமும் இதுவல்ல. எங்கள் பிரச்சனைகளை நாங்கள்தான் சமாளித்து வெற்றிகாணவேண்டும். வேறுயாரும் எங்களுக்காக அதைச் செய் யப்போவதில்லை. எங்கள் பிரச்சனைகளை நாங்களாகவே அதிகப்படுத்திக் கொள் ளவும் கூடாது. பூமியை ஒரு நொடியில் நரகமாக்கி விடுகிற சக்தி ஒரேயொரு உணர்ச்சிக்குத்தான் உண்டு. அது தன்னிரக்கம்..... தன்னிரக்கம், பொறமை, வெறுப்பு, கோபம், குற்றம் சொல்லும் மனப்பான்மை, நம்பிக்கையின்மை இவை யெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டால் எங்கள் பிரச்சனையை நாங்கள் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக அது எங்களைத் தீர்த்துவிடும்.

மனதை எப்போதும் வெளிச்சமாக வைத்திருக்கவேண்டும். கருத்துக்களைக் குவித்துத் தள்ளும் பட்டறையாக அறிவைப்பயிற்சி பண்ணுவோம். ஒன்றை நாம் உறுதியாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த உலகத்தில் ஏழ்மை, பஞ்சம், பசி, பட்டினி, தோல்விகள் எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் பணப்பற்றாக்குறை யன்று. கருத்துப்பற்றாக்குறைதான்! நம்பிக்கை மிகுந்த எங்கள் கருத்துக்களுக்கு ஒரு நோக்கம் கொடுப்போம். பின்னர் மற்றவர்களைக் கவர்ந்திழுப்போம். அவர் களிடம் எங்கள் கருத்துக்களை அற்புதமாக வெளிப்படுத்திக் காட்டுவோம். வெற்றி நம்மைத்தேடி வேகமாகவரும். எங்கள் முயற்சியின் போது எங்களுக் டுச் சில கதவுகள் அடைக்கப்படலாம். ஆனால் ஒரு கதவு அடைக்கப்படும் டோது இன்னொரு கதவு நிச்சயமாகத் திறக்கத் தொடங்கியிருக்கும். எங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும்போதே உறுதியான, திட்டவட்ட மான வார்த்தைகளாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். 'ஐயோ' 'அச்சச்சோ' 'அழிந்து விட்டதே' 'எல்லாமே காலி' என்று தாழ்வாகப்பேசுவது தவிர்க்கப்பட வேண் டும். எல்லாவற்றிலும் எதையாவது குற்றம் சொல்வதையே பழக்கமாகக் கொண்ட சிடுமுஞ்சிகளைப் பார்க்க நேரிட்டால் அவர்களிடமிருந்து விலகிவிடு தல் நன்று.

எங்களுடைய தலைமையை நாங்கள் ஏன் யாருக்கும் எதற்கும் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது? சிறிது யோசிப்போம். தலைமை என்றதும் அரசியலையும் கட்சிகளையும் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். தலைமை என்பது ஒரு சக்தி. அது எங்கள் கனவுகளை உருவாக்குகிறது. அவற்றுக்கு வடிவம் கொடுக்கிறது. எங்கள் லட்சியங்களை செதுக்குகிறது. எங்களுக்கு வெளியிலிருக்கும் பல சக்திகள் எவ்வளவோ கடுமையான சோதனைகளை எங்களுக்குத்தரலாம். அந்த வேளைகளில் ஒன்றை மறக்கக்கூடாது. என்ன அளவில் இருக்கவேண்டுமென்று செருப்பு காலுக்கு அறிவுரை சொல்லுவதில்லை. எவ்வளவு தளர்வாக இருக்க வேண்டு மென்று எடைகள் உடம்புக்குக் கட்டளை போடுவதில்லை. அதே போலத்தான் எங்களுக்கு வெளியிலிருக்கும் சக்திகளும் எம்மை ஆட்டிப்படைக்க வேண் டாம்.

